

Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (neljas koda)

12. märts 2020*

Riigiabi – Abi, mida Hispaania andis teatud professionaalsetele jalgpalliklubidele – Garantii – Otsus tunnistada abi siseturuga kokkusobimatuks – Eelis – Raskustes olev ettevõtja – Erainvestori kriteerium – Suunised raskustes olevate äriühingute päästmiseks ja ümberkorraldamiseks antava riigiabi kohta – Abisumma – Abisaaja – Diskrimineerimiskeelu põhimõte – Põhjendamiskohustus

Kohtuasjas T-732/16,

Valencia Club de Fútbol, SAD, asukoht Valencia (Hispaania), esindajad: advokaadid J. García-Gallardo Gil-Fournier, G. Cabrera López ja D. López Rus,

hageja,

keda toetab

Hispaania Kuningriik, esindajad: J. García-Valdecasas Dorrego ja J. Ruiz Sánchez,

menetlusse astuja,

versus

Euroopa Komisjon, esindajad: G. Luengo, B. Stromsky ja P. Němečková,

kostja,

mille ese on ELTL artiklil 263 põhinev nõue tühistada komisjoni 4. juuli 2016. aasta otsus (EL) 2017/365 riigiabi SA.36387 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2013/CP) kohta, mida Hispaania andis Valencia Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportivale, Hércules Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportivale ja Elche Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportivale (ELT 2017, L 55, lk 12),

ÜLDKOHUS (neljas koda),

koosseisus: koja president H. Kanninen (ettekandja), kohtunikud J. Schwarcz ja C. Iliopoulos,

kohtusekretär: vanemametnik J. Palacio González,

arvestades kirjalikku menetlust ja 12. märtsi 2019. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: hispaania.

otsuse

Vaidluse taust

- 1 Hageja Valencia Club de Fútbol, SAD on professionaalne jalgpalliklubi, mis asub Valencias (Hispaania).
- 2 Fundación Valencia on kasumit mittetaotlev sihtasutus, mis loodi eesmärgiga säilitada, toetada ja edendada hageja spordiga seotud, kultuurilisi ja sotsiaalseid aspekte ning hageja ja selle fännide vahelisi sidemeid.
- 3 5. novembril 2009 andis Instituto Valenciano de Finanzas (edaspidi „IVF“), mis on Generalitat Valenciana (Valencia piirkondlik valitsus, Hispaania) finantseerimisasutus, Fundación Valenciale garantii 75 miljoni euro suuruse pangalaenu jaoks, mille väljastas Bancaja (nüüd Bankia) ja mille abil ta omandas 70,6% hageja aktsiatest.
- 4 Garantii kattis 100% laenu põhiosast ning intressi ja garanteeritud tehingu kulud. Vastutasuks kohustus Fundación Valencia maksma IVFi 0,5% suurust iga-aastast garantiitasu. Lisaks sellele seati vastugarantiina Fundación Valencia omandatud hageja aktsiatele IVFi kasuks pant. Aluseks oleva laenu kestus oli kuus aastat. Aluseks oleva laenu intress oli esmalt esimesel aastal 6%, seejärel „Euro Interbank Offered Rate“ (Euribor) 1-aastane määr, millele lisandus marginaal 3,5%, kusjuures miinimummäär oli 6%. Kehtestatud oli ka 1% suurune kohustistasu. Tagasimaksegraafikus oli ette nähtud intresside tagasimaksmine alates 2010. aasta augustist, ning laenu põhiosa tagasimaksmine kahes osas, vastavalt 37,5 miljonit eurot 26. augustil 2014 ja 37,5 miljonit eurot 26. augustil 2015. Oli ette nähtud, et garanteeritud laenu (põhisumma ja intress) tagasimaksmine pidi toimuma Fundación Valencia omandatud hageja aktsiate müügi teel.
- 5 10. novembril 2010 suurendas IVF garantiid Fundación Valenciale 6 miljoni euro võrra, et katta Bankiast saadud laenu suurenemine sama summa võrra, et tasuda tasumata kapital, intress ja kulud, mis tulenesid garanteeritud laenu intressimakse tegemata jätmisest 26. augustil 2010. Selle suurendamise tulemusel muudeti alget tagasimaksegraafikut, nähes ette 40,5 miljoni euro tagasimaksmise 26. augustil 2014 ja 40,5 miljoni euro tagasimaksmise 26. augustil 2015. Laenu intressimäär jäi samaks.
- 6 Saanud teada väidetavast riigiabist, mille Valencia piirkondlik valitsus andis laenugarantiide kujul Elche Club de Fútbol, SAD-le, Hércules Club de Fútbol, SAD-le ja hagejale, palus Euroopa Komisjon 8. aprillil 2013 Hispaania Kuningriigil esitada selle teabe kohta oma märkused. Viimati nimetatute vastas talle 27. mail ja 3. juunil 2013.
- 7 18. detsembri 2013. aasta kirjaga teatas komisjon Hispaania Kuningriigile oma otsusest algatada ELTL artikli 108 lõikes 2 sätestatud ametlik uurimismenetlus. Hispaania Kuningriik esitas menetluse algatamise otsuse kohta märkused 10. veebruari 2014. aasta kirjaga.
- 8 Ametliku uurimismenetluse käigus sai komisjon märkusi ja teavet Hispaania Kuningriigilt, IVFilt, Liga Nacional de Fútbol Profesionalilt (edaspidi „LFP“), hagejalt ja Fundación Valencialt.
- 9 4. juuli 2016. aasta otsuses (EL) 2017/365 riigiabi SA.36387 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2013/CP) kohta, mida Hispaania andis Valencia Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportivale, Hércules Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportivale ja Elche Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportivale (ELT 2017, L 55, lk 12, edaspidi „vaidlustatud otsus“), järeltas komisjon, et riigigarantii, mille IVF andis 5. novembril 2009 Fundación Valencia pangalaenule hageja aktsiate märkimiseks tema kapitali suurendamise raames (edaspidi „1. meede“) ja 10. novembril 2010 otsustatud suurendamine (edaspidi „4. meede“) (edaspidi koos „asjaomased meetmed“) vastavalt summas 19 193 000 eurot ja 1 188 000

eurot, kujutab endast ebaseaduslikku ja siseturuga kokkusobimatut riigiabi (artikkel 1). Sellest tulenevalt kohustas komisjon Hispaania Kuningriiki kõnealuse abi hagejalt tagasi nõudma (artikkel 2), tehes seda „viivitamata ja tõhusalt“ (artikkel 3).

- 10 Komisjon järeldas vaidlustatud otsuses esiteks, et asjaomaste meetmetega, mille IVF andis, kaasati riigi ressursse ja see oli omistatav Hispaania Kuningriigile. Teiseks oli abi saaja hageja, mitte Fundación Valencia, kes oli finantseerimise vahelüli, võttes eelkõige arvesse asjaomaste meetmete eesmärki hõlbustada hageja kapitali suurendamist. Ent hageja rahaline olukord asjaomaste meetmete rakendamise ajal vastas raskustes oleva äriühingu olukorrale ühenduse suuniste raskustes olevate äriühingute päästmiseks ja ümberkorraldamiseks antava riigiabi kohta (ELT 2004, C 244, lk 2, edaspidi „päästmise ja ümberkorraldamise suunised“) punkti 10 alapunkti a ja punkti 11 tähenduses. Arvestades kriteeriume, mis on määratletud komisjoni teatises [ELTL artiklite 107 ja 108] kohaldamise kohta garantiidena antava riigiabi suhtes (ELT 2008, C 155, lk 10, edaspidi „garantiiteatis“), hageja rahalist olukorda ja talle antud riigigarantii tingimusi, järeldas komisjon, et esines põhjendamatu eelis, mis võis kahjustada või ähvardas kahjustada konkurentsi ja kahjustada liikmesriikidevahelist kaubandust. Lisaks sellele hindas komisjon vaidlustatud otsuses hagejale väidetavalt antud abi koguselist elementi, tuginedes viitemääradele, mida kohaldatakse vastavalt komisjoni teatisele viite- ja diskontomäärade kindlaksmääramise meetodi läbivaatamise kohta (ELT 2008, C 14, lk 6; edaspidi „viitemäärade teatis“), kuna puudus mõttekas võrdlus sarnaste tehingute põhjal, mis sellel turul on tehtud. Vaidlusaluse abi suuruse kindlaksmääramisel järeldas komisjon, et hageja aktsiate väärtus, mis IVFile vastugarantiina panditi, oli nullilähedane. Lõpuks leidis komisjon vaidlustatud otsuses, et vaidlusalune abi ei ole siseturuga kokkusobiv, arvestades eelkõige päästmise ja ümberkorraldamise suunistes kehtestatud põhimõtteid ja tingimusi. Komisjon märkis sellega seoses, et hageja 2009. aasta mai elujõulisuse kava ei olnud piisavalt täielik, et mõistliku tähtaja jooksul elujõulisus taastada.

Menetlus ja poolte nõuded

- 11 Hageja esitas 20. oktoobril 2016 Üldkohtu kantseleisse käesoleva hagi.
- 12 Hageja esitas 28. oktoobril 2016 Üldkohtu kantseleisse eraldi dokumendiga ajutiste meetmete kohaldamise taotluse, et esimese võimalusena peatataks vaidlustatud otsuse artiklite 3 ja 4 kohaldamine, kuivõrd komisjon määras neis artiklites, et talle väidetavalt antud abi tuleb temalt tagasi nõuda.
- 13 Komisjon esitas kostja vastuse, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 24. jaanuaril 2017.
- 14 Üldkohtu neljanda koja president lubas 23. märtsi 2017. aasta määrusega Hispaania Kuningriigil hageja nõuete toetuseks menetlusse astuda.
- 15 Hageja esitas repliigi, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 29. märtsil 2017.
- 16 Hispaania Kuningriik esitas 2. juunil 2017 Üldkohtu kantseleisse menetlusse astuja seisukohad.
- 17 Komisjon esitas 19. juunil 2017 Üldkohtu kantseleisse vasturepliigi.
- 18 Üldkohtu kantseleisse 1. veebruaril, 15. veebruaril, 5. aprillil ja 27. juunil 2017 esitatud dokumentidega palus hageja, et hagiavalduse, kostja vastuse, repliigi ja vasturepliigi teatud osasid käsitletaks Hispaania Kuningriigi suhtes konfidentsiaalsena. Hispaania Kuningriik ei esitanud konfidentsiaalsena käsitlemise taotlustele vastuväiteid.
- 19 Komisjon ja hageja esitasid oma märkused menetlusse astuja seisukohtade kohta vastavalt 14. juulil ja 17. juulil 2017.

- 20 Üldkohtu president jättis 22. märtsi 2018. aasta määrusega Valencia Club de Fútbol vs. komisjon (T-732/16 R, ei avaldata, EU:T:2018:171), mis jäeti apellatsiooniasemes muutmata (22. novembri 2018. aasta kohtumäärus Valencia Club de Fútbol vs. komisjon, C-315/18 P(R), EU:C:2018:951)), ajutiste meetmete kohaldamise taotluse rahuldamata ja jättis kohtukulude jagamise edaspidiseks.
- 21 26. aprilli 2018. aasta kohtumäärustega Valencia Club de Fútbol vs. komisjon (T-732/16, ei avaldata, EU:T:2018:237), Valencia Club de Fútbol vs. komisjon (T-732/16, ei avaldata, EU:T:2018:238) ja Valencia Club de Fútbol vs. komisjon (T-732/16, ei avaldata, EU:T:2018:239) jättis neljanda koja president rahuldamata Fundación Valencia, LFP ja Bankia menetlusse astumise taotlused.
- 22 Hageja teatas 25. mai 2018. aasta kirjas, et ta soovib esitada oma suulised seisukohad kohtuistungil.
- 23 Üldkohtu kantselei 5. veebruari 2019. aasta kirjadega esitas Üldkohus kõigile pooltele kodukorra artiklis 89 ette nähtud menetlust korraldavate meetmetena kirjalikud küsimused, millele need pooled vastasid 20. veebruaril 2019.
- 24 Hageja palub Üldkohtul:
- tühistada vaidlustatud otsus teda puudutavas osas;
 - mõista kohtukulud välja komisjonilt.
- 25 Komisjon palub Üldkohtul:
- jätta hagi põhjendamatus tõttu rahuldamata;
 - mõista kohtukulud välja hagejalt.
- 26 Hispaania Kuningriik palub Üldkohtul:
- rahuldada hagi ja tühistada vaidlustatud otsus;
 - mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Õiguslik käsitlus

Hagi vastuvõetavus osas, milles see viitab lisale A.2

- 27 Komisjon heidab hagi ette seda, et seal viidatakse üldiselt hageja poolt volitatud konsultantide aruandele, mis on esitatud hagiavalduse lisas A.2.
- 28 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt peavad hagi vastuvõetavuse eeldusena põhilised faktilised ja õiguslikud asjaolud, millele hagi tugineb, vähemalt kokkuvõtlikult, kuid sidusalt ja arusaadavalt nähtuma hagiavaldusest endast. Ehkki hagiavalduse sisu võib kinnitada ja täiendada konkreetsetes punktides viidetega sellele lisatud dokumentide kindlatele lõikudele, ei saa üldine viide muudele dokumentidele, isegi kui need on hagiavaldusele lisatud, heastada põhiliste õiguslike argumentide puudumist, mis Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 21, mida sama põhikirja artikli 53 esimese lõigu alusel kohaldatakse menetlusele Üldkohtus, ja kodukorra artikli 76 punkti d kohaselt peavad olema esitatud hagiavalduses. Lisasid võib arvesse võtta ainult niivõrd, kui need toetavad või täiendavad väiteid või argumente, mida pooled on oma menetlusdokumentides sõnaselgelt väljendanud, ja niivõrd, kui on võimalik täpselt kindlaks teha, millised on nendes sisalduvad kõnealuseid väiteid või

argumente toetavad või täiendavad elemendid (vt 13. detsembri 2018. aasta kohtuotsus Ryanair ja Airport Marketing Services vs. komisjon, T-53/16, edasi kaevatud, EU:T:2018:943, punkt 379 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 29 Siinses asjas tuleb märkida, et hagi, kaugel sellest, et see viitaks üldiselt lisale A.2, tuvastab süstemaatiliselt seda lisa käsitledes selle konkreetse punkti või punktid, mis täiendavad või kinnitavad hagi esitatud argumente. Ühtlasi on hagiavalduses endas korduvalt esitatud nimetatud lisa terved lõigud. Seetõttu tuleb märkida, et hageja ei viidanud üldiselt lisale A.2, vastupidi sellele, mida väitis komisjon, ja et seega on hagi selles osas vastuvõetav.

Lisas A.2 esitatud argumentide vastuvõetavus

- 30 Komisjon väidab, et lisa A.2 on vastuvõetamatu osas, kus selles on esitatud argumentid, mida hagiavalduses ei ole korratud.
- 31 Lisa A.2 analüüsist ilmneb, et seal esitatud argumentidele on hagiavalduse sisus otsesõnu viidatud. Komisjon ei ole ühtlasi tuvastanud neid argumente, mis tema sõnul on esitatud nimetatud lisas, kuid puuduvad hagiavaldusest.
- 32 Seetõttu tuleb tagasi lükata komisjoni esitatud vastuvõetamatuse vastuväide lisas A.2 esitatud argumentide vastu.

Põhjendamiskohustuse rikkumist käsitleva kaheksanda väite vastuvõetavus

- 33 Hageja sõnul ilmneb esimeses kuni seitsmendas väites esitatud kaalutlustest, et vaidlustatud otsust ei ole nõuetekohaselt põhjendatud seoses kesksete aspektidega, mis võimaldaks hinnata abi olemasolu ja selle kokkusobimatust.
- 34 Kui Üldkohus küsis kohtuistungil selguse ja täpsuse nõuete järgimise kohta, mis tulenevad Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artiklist 21 ja kodukorra artikli 76 punktist d, siis märkis hageja sisuliselt, et käesoleva väite selgitavas osas oli ta soovinud olla kokkuvõtlik, tuvastades viidetega hagi teistele väidetele seitse punkti, mis tema sõnul väljendavad põhjenduse puudumist.
- 35 Üldkohus märgib, et siinses asjas on hageja üksnes korranud üldiselt hagiavalduse teiste väidete aluseks olevaid kaalutlusi. Nagu komisjon on põhjendatult märkinud, ei täpsusta hageja vaidlustatud otsuse lõike, milles puudub põhjendus, ega ammugi seda, kuidas need lõigud ei anna huvitatud isikule võimalust mõista komisjoni arutluskäiku.
- 36 Lisaks käsitlevad hageja viited teistele väidetele üksnes analüüsi või kontrollimise puudumist ja hindamisvigu, mis kõik kuuluvad aga vaidlustatud otsuse põhistuste põhjendatuse alla.
- 37 Tuleb meenutada, et ELTL artiklis 296 ette nähtud põhjendamiskohustus on oluline vorminõue, mida tuleb eristada küsimusest põhistuste põhjendatuse kohta, mis kuulub vaidlustatud akti sisulise õiguspärasuse hindamise valdkonda. Sellest järeldub, et õigusakti sisulise põhjendatuse vaidlustamiseks esitatud väited ja argumentid on põhjendamatusel või põhjenduse ebapiisavusele rajaneva väite raames asjakohatud (30. mai 2017. aasta kohtuotsus Safa Nicu Sepahan vs. nõukogu, C-45/15 P, EU:C:2017:402, punkt 85).
- 38 Eelnevat silmas pidades tuleb märkida, et käesolev väide, nagu see on esitatud, ei vasta selguse ja täpsuse nõuetele, mis tulenevad Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artiklist 21 ja kodukorra artikli 76 punktist d.

- 39 Seega tuleb see väide tunnistada vastuvõetamatuks. Lisaks ei õigusta käesoleva juhtumi asjaolud seda, et Üldkohus käsitleks omal algatusel küsimust, kas komisjon on täitnud oma põhjendamiskohustust.

Sisulised küsimused

- 40 Hageja esitab hagi põhjenduseks kaheksa väidet:
- esimene käsitleb sisuliselt ilmseid hindamisvigu eelise määratlemises;
 - teine, mis on esitatud teise võimalusena, käsitleb ilmset hindamisviga väidetava abi kokkusobivuse analüüsis;
 - kolmas kuni viies väide, mis on esitatud kolmanda võimalusena, käsitlevad ilmset hindamisviga abisumma arvutamisel, muid vigu põhisumma ja intresside arvutamisel ning proportsionaalsuse põhimõtte rikkumist;
 - kuues väide, mis on esitatud teise võimalusena, käsitleb viga väidetava abi saaja tuvastamisel;
 - seitsmes väide käsitleb diskrimineerimiskeelu põhimõtte rikkumist;
 - kaheksas väide käsitleb põhjendamiskohustuse rikkumist.
- 41 Väiteid tuleb analüüsida nende esitamise järjekorras, välja arvatud esiteks kuues väide, mida tuleb analüüsida pärast esimest väidet, nagu hageja Üldkohtul palub väites endas, ja teiseks seitsmes väide, mis puudutab ebaseaduslikuks ja kokkusobimatuks abiks kvalifitseerimise sisulist põhjendatust ja mida tuleb seetõttu analüüsida enne kolmandat väidet, mis puudutab abisumma arvutamist. Lõpuks tuleb märkida, et Üldkohus on juba võtnud seisukoha kaheksanda väite kohta ja selle tagasi lükanud (vt punktid 33–39 eespool).

Esimene väide, mis käsitleb sisuliselt ilmseid hindamisvigu eelise määratlemises

- 42 Esimene väide on jagatuks kolmeks osaks, mis käsitlevad komisjoni ilmseid vigu esiteks selles, et hageja määratleti raskustes olevaks ettevõtjaks, teiseks selles, et ta järeldas, et asjaomased meetmed katsid enam kui 80% laenusummast, ja kolmandaks selles, et ta järeldas, et hageja ei olnud maksnud turuhinda.

– Esimese väite ulatus ja vastuvõetavus osas, mis puudutab 4. meedet

- 43 Vastusena Üldkohtu küsimusele, mis esitati menetlust korraldavate meetmete raames ja seejärel kohtuistungil, märkis hageja, et esimene väide ei puuduta üksnes 1. meedet, vaid ka 4. meedet. Kohtuistungil esitas komisjon vastuvõetamatuse vastuväite käesoleva väite suhtes seoses osaga, mis puudutab 4. meedet.
- 44 Kui hagejalt küsiti samas raamistikus selle väite vastuvõetavuse kohta osas, mis puudutas 4. meedet, seoses Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artiklist 21 ja kodukorra artikli 76 punktist d tuleneva selguse ja täpsuse nõudega, siis väitis ta, et hagiavalduses on otsesõnu seda meedet käsitletud nii nõuete osas kui ka väidete ülevaate sissejuhatavas osas. Lisaks peab hageja sõnul esimese väite raames üldisi viiteid „garantiile“ ja „kõnealustele garantiimeetmetele“ mõistma tingimata nii, et need hõlmavad nii 1. kui ka 4. meedet. Lisaks on lisas A.2 esitatud aruandes kõigi kõnealuste väidete, sh ka esimese väite põhjenduseks läbi viidud kahe meetme üldine hindamine. Lõpuks viitab hageja oma teisele väitele, milles ta märgib, et 1. ja 4. meede on üks ja sama abimeede.

- 45 Sellega seoses tuleb märkida, et eespool punktis 28 viidatud väljakujunenud kohtupraktika kohaselt peavad selleks, et hagi oleks vastuvõetav Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 21 ja kodukorra artikli 76 punkti d kohaselt, põhilised faktilised ja õiguslikud asjaolud, millele hagi tugineb, vähemalt kokkuvõtlikult, kuid sidusalt ja arusaadavalt nähtuma hagiavaldusest endast. Niisiis ei vasta väite abstraktne esitamine kodukorra nõuetele (12. septembri 2018. aasta kohtuotsus De Geoffroy jt vs. parlament, T-788/16, ei avaldata, EU:T:2018:534, punkt 72).
- 46 Siinses asjas on hageja märkinud hagiavalduse osa „Õiguslik käsitus“ sissejuhatuses, et tema arvates ei ole 1. ja 4. meede riigiabi, kuna eelise olemasolu ei ole tõendatud. Sellest nähtub, et esimest väidet, mis puudutab eelise olemasolu tõendamist, võib tõlgendada nii, et see on suunatud komisjoni hinnangu te vastu, mis olid esitatud nii 1. kui ka 4. meetme kohta.
- 47 Siiski, nagu ilmneb eespool punktis 45 esitatud põhimõtetest, ei piisa väite vastuvõetavuseks sellest, et see on esitatud abstraktselt. Samuti peavad põhilised faktilised ja õiguslikud asjaolud, millele hagi tugineb, tulenema sidusalt ja arusaadavalt hagiavalduse tekstist endast.
- 48 Sellega seoses tuleb esmalt märkida, et esimese väite kohta hagiavalduses esitatud asjaolud ei pea kordagi otsesõnu silmas 4. meedet. Üldkohus märgib seejärel, et hageja argumentid esimese väite põhjenduseks, sh siis, kui ta tugineb lisas A.2 esitatud aruandele, tuginevad täielikult eeldusele, et asjasse puutuv olukord on see, mis valitses 1. meetme andmise ajal 2009. aasta novembris, ega hõlma seevastu 10. novembri 2010. aasta olukorda, kui 4. meede anti. Ehkki hageja viitab hiljem Üldkohtu esitatud küsimusele antud vastuses oma argumentidele, mis oli esitatud teise väite põhjenduseks ja mille kohaselt 1. ja 4. meede on tegelikult üks ja sama abimeede, tuleb siiski järeldada, et hagiavalduses ei ole seda argumenti esimese väite põhjenduseks esitatud.
- 49 Eelnevast nähtub, et hagiavalduses ei ole esitatud ühtegi argumenti, mis on otseselt suunatud 4. meetmest tuleneva eelise määratlemise vastu. Lisaks, esimese väite põhjenduseks esitatud argumentid, mis on väidetavalt suunatud 4. meetmest tuleneva eelise määratlemise vastu, ei ilmne selgelt hagiavalduse tekstist.
- 50 Seega tuleb esimene väide 4. meedet puudutavas osas vastuvõetamatuks tunnistada.

– Esimene väiteosa, milles väidetakse, et komisjon on teinud ilmse hindamisvea, kui ta määratles hageja raskustes olevaks ettevõtjaks

- 51 Hageja, keda toetab Hispaania Kuningriik, toob esmalt esile professionaalsete jalgpalliklubide ärimudeli eripärad, mis tuginevad mitmele mittemajanduslikule tegurile, näiteks nende sotsiaalsed ja haridusfunktsioonid, mida võtab ka arvesse EL toimimise lepingu artikli 165 lõike 1 teises lõigus. Hageja leiab sarnaselt sellega, mida LFP märkis haldusmenetluse ajal, et nende valdkondlike eripärade tõttu ei olnud päästmise ja ümberkorraldamise suuniste selline kohaldamine siinses asjas sobilik. Lisaks oleks komisjon pidanud järeldama, et professionaalsete jalgpalliklubide bilansiline väärtus ei väljenda tingimata esiteks hinda, mida investorid olid valmis maksta, ja teiseks ootuspärast kasumit klubi müügi korral.
- 52 Hageja heidab seejärel komisjonile ette, et ta eitas jalgpalliklubi mängijate turuväärtuse tähtsust tema finantsolukorra hindamisel. Hageja heidab komisjonile ette eelkõige seda, et viimane jättis arvestamata erinevuse bilansilise väärtuse ja turuväärtuse vahel, ehkki hageja oli seda haldusmenetluses selgitanud, ja liialdas mängijate väärtuse alahindamisega olukorras, kui pärast finantsraskusi toimub sundmüük, ja liialdas ka ebastabiilset olukorda, mis tuleneb vigastuste ohust, mille vastu hageja on kindlustatud.
- 53 Hageja viitab lõpuks 2009. aasta elujõulisuse kava tugevusele ja usaldusväärsusele, sest selle kava tulude ja kulude prognoosid olid asjakohased, kooskõlas Euroopa ja Hispaania jalgpalliklubide kasumlikkusega ning seega piisavad, et klubi saaks tegutseda elujõulisel alusel. Sellega seoses ei saa komisjon tugineda

riskile, et 2009. aasta garanteeritud laenu ei maksta tagasi, kuna nimetatud laenu tagasimaksmise kohustus lasus Fundación Valencian, mitte aga hagejal. Lisaks märgitakse, et tulud ületasid suuresti elujõulisuse kava prognoose ja et see kasv väljendab eeskätt ühe ringhäälingulepingu täitmist, mis oli sõlmitud enne garantii andmist.

- 54 Komisjon väidab, et ükski hageja argumentidest ei saa kahtluse alla seada järeldust, et hageja oli kõnealuste meetmete andmise kuupäeval raskustes.
- 55 Esmalt ei tunnista kohtupraktika spordiga seotud erandit riigiabinormide kohaldamisel. Lisaks ei oma tähtsust IVFi eesmärk asjaomaste meetmete andmisel, kuna nii abi kui ka finantsraskuse mõiste on objektiivsed. Igal juhul võttis komisjon elujõulisuse kava analüüsis arvesse jalgpallisektori majanduskontekstiga seotud tegureid. Ta väidab, et asjaolu, et investorid on valmis ostma negatiivse bilansilise väärtusega klubide aktsiaid, ei sea kahtluse alla vajadust omada enne sellist investeeringut usaldusväärseid ja usutavaid finantsprognoose, ning lisab, et talle ei esitatud haldusmenetluse ajal ühtegi aruannet hageja vara väärtuse kohta.
- 56 Seejärel rõhutab komisjon, et vastupidi hageja väidetele võttis ta arvesse hageja mängijate turuväärtust, järeldades siiski, et nende kõrge väärtus ei kõiguta tema järeldust selle kohta, et hageja oli raskustes. Sellega seoses väidab komisjon, et hageja mainitud näited müügi kohta puudutavad peamiselt üleminekuid, mis toimusid pärast IVFi garanteeritud laenu andmist, ja näitavad, et mängija üleminek eeldab pikki läbirääkimisi, mis avaldab mõju juhul, kui finantsraskuste tõttu peab müük toimuma kiiresti. Lisaks ei saa mängijaid samal ajal üle viia, kuna nad ei omanda kõik oma kõrget turuväärtust samal ajal. Lõpuks, ehkki klubi on kindlustatud mängijatel lasuvate riskide vastu, ei ole siiski vaidlust, et vigastus mõjutab mängija müügiväärtust ning kaudselt ka klubi tulemusi.
- 57 Lõpuks, mis puudutab 2009. aasta elujõulisuse kava, siis leiab komisjon, et hageja ei esita ühtegi asjaolu, mis seaks kahtluse alla järelduse, et see kava ei sisaldanud esiteks ühtegi tundlikkuse analüüsi seoses riskidega, mis võivad mõjutada hageja finantstulemusi, ja tugines teiseks prognoosidele, mis ei olnud sobivad pikaajalise elujõulisuse taastamiseks. Komisjon vaidleb ühtlasi vastu ka lisas A.2 esitatud aruande võrdlevale ja valdkondlikule lähenemisele, et järeldada, et hageja ei olnud raskustes. Lõpuks leiab komisjon, et küsimus, kas hageja on suutlik garanteeritud laenu tagasi maksuma, puutub asjasse erinevalt sellest, mida hageja repliigis väitis, kuna vaidlust ei ole selles, et hageja on selle laenu saaja.
- 58 Tuleb märkida, et riigiabi konkreetnes valdkonnas on komisjonile siduvad tema vastu võetud juhised ja teatised, tingimusel, et need ei kaldu kõrvale aluslepingu sätetest (2. detsembri 2010. aasta kohtuotsus *Holland Malt vs. komisjon*, C-464/09 P, EU:C:2010:733, punkt 47). Eelkõige ei saa neid tõlgendada tähenduses, mis vähendaks ELTL artiklite 107 ja 108 ulatust või oleks vastuolus nende eesmärkidega (11. septembri 2008. aasta kohtuotsus *Saksamaa jt vs. Kronofrance*, C-75/05 P ja C-80/05 P, EU:C:2008:482, punktid 61 ja 65).
- 59 Lisaks ei saa Euroopa Liidu kohus selle kontrolli käigus asendada komisjoni majanduslikku hinnangut enda omaga. Nimelt on liidu kohtute kontroll komisjoni antud keeruliste majanduslike hinnangute üle piiratud selliselt, et kontrollitakse üksnes seda, kas on järgitud menetlusnorme ja põhjendamisreegleid, kas asjaolud vastavad tegelikkusele ning ega ei ole tehtud ilmselt hindamisviga ja ega tegemist ei ole võimu kuritarvitamisega (vt 2. septembri 2010. aasta otsus *komisjon vs. Scott*, C-290/07 P, EU:C:2010:480, punkt 66 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 60 Sellega seoses ilmneb väljakujunenud kohtupraktikast, et järeldamiseks, et ettevõtja on raskustes, tugineb komisjon keerulistele majanduslikele hinnangutele, mille suhtes Üldkohus teostab vaid piiratud kontrolli (vt selle kohta 24. septembri 2008. aasta kohtuotsus *Kahla/Thüringen Porzellan vs. komisjon*, T-20/03, EU:T:2008:395, punkt 133; 3. märtsi 2010. aasta kohtuotsus *Freistaat Sachsen vs. komisjon*, T-102/07 ja T-120/07, EU:T:2010:62, punktid 122 ja 157; 12. mai 2011. aasta kohtuotsus *Région*

Nord-Pas-de-Calais ja Communauté d'agglomération du Douaisis vs. komisjon, T-267/08 ja T-279/08, EU:T:2011:209, punkt 153, ning 3. juuli 2013. aasta kohtuotsus MB System vs. komisjon, T-209/11, ei avaldata, EU:T:2013:338, punkt 37).

- 61 Kuigi komisjonil on lai kaalutlusruum, mille kasutamine hõlmab majanduslikke hinnanguid, mis tuleb anda Euroopa Liidu kontekstis, ei tähenda see siiski, et liidu kohus peab hoiduma kontrollimast, kuidas komisjon majanduslikke andmeid tõlgendas. Kohtupraktika kohaselt ei pea liidu kohus mitte ainult tegema kindlaks, kas esitatud tõendid vastavad tegelikkusele, on usaldusväärsed ja sidusad, vaid ta peab kontrollima ka seda, kas need tõendid sisaldavad kogu asjakohast teavet, mida keerulise olukorra hindamisel tuleb arvesse võtta, ning kas kõnealused tõendid toetavad järeldusi, mis nende pinnalt on tehtud (2. septembri 2010. aasta kohtuotsus komisjon vs. Scott, C-290/07 P, EU:C:2010:480, punktid 64 ja 65, ning 2. märtsi 2012. aasta kohtuotsus Madalmaad vs. komisjon, T-29/10 ja T-33/10, EU:T:2012:98, punkt 102).
- 62 Käsitletavas asjas tugines komisjon vaidlustatud otsuse põhjendustes 73–77 päästmise ja ümberkorraldamise suuniste punkti 10 alapunktile a ja punktile 11, et kvalifitseerida hageja 1. meetme võtmise ajal raskustes olevaks äriühinguks.
- 63 Vastavalt päästmise ja ümberkorraldamise suuniste punkti 10 alapunktile a loetakse ettevõtja „igal juhul ja suurusest olenemata“ raskustes olevaks siis, kui tegemist on „piiratud vastutusega äriühinguga, kes on kaotanud üle poole oma osa- või aktsiakapitalist ja üle veerandi sellest kapitalist viimase 12 kuu jooksul“. Seejärel on punktis 11 märgitud, et „[i]segi kui ei esine ühtegi punktis 10 loetletud tingimust, võib äriühingu siiski lugeda raskustes olevaks, eriti juhul, kui eksisteerivad tavapärased raskustes oleva äriühingu tunnused, näiteks suurenev kahjum, vähenev käive, kasvav laoseis, ülevõimsus, kahanev rahakäive, kasvav võlg, suurenevad intressinõuded ning vähenev või puuduv varade puhasväärtus“.
- 64 Komisjon väidab esmalt vaidlustatud otsuse põhjenduses 73, et ehkki hageja ei kaotanud oma osa- või aktsiakapitali 1. meetme andmisele eelneva kolme eelarveaasta jooksul, oli tema omakapital eelarveaastatel 2006/2007 ja 2008/2009 negatiivne. Ta märgib ühtlasi, et „üle veerandi [osa- või aktsiakapitalist] oli kaotatud 2009. aasta juunis lõppenud eelarveaastal“. Need asjaolud koos on komisjoni sõnul piisavad, et järeldada, et päästmise ja ümberkujundamise suuniste punkti 10 alapunktis a määratletud kriteeriumid olid täidetud, sest ehkki hageja oli võtnud asjakohaseid meetmeid oma vara taastamiseks, näiteks kapitaliseerides oma kahjumit, oli kogu tema osa- või aktsiakapital kaotatud, sest see oli väiksem kui tekkinud kahjum (põhjendus 74).
- 65 Komisjon leiab vaidlustatud otsuse põhjenduses 75 seejärel, et päästmise ja ümberkorraldamise suuniste punktis 11 määratletud kriteeriumid olid samuti täidetud. Ta märgib sellega seoses, et hagejal oli olnud eelarveaastatel 2006/2007 ja 2008/2009 oluline kahjum vastavalt 26,1 miljonit eurot ja 59,2 miljonit eurot, ja et tema käive oli vähenenud enam kui 20%, kahanedes 107,6 miljonilt eurolt (elarveaastal 2006/2007) 82,4 miljonile eurole (elarveaastal 2008/2009). Komisjon lisab, et hagejal oli suur võlg, nagu näitab tema võla ja omakapitali suhe, mis oli 2008. aasta juunis 73,5 ning 2007. aasta juunis ja 2009. aasta juunis negatiivne.
- 66 Siinses asjas tuleb analüüsida kõigepealt, kas päästmise ja ümberkorraldamise suuniste punkti 10 alapunktis a määratletud kriteeriumid on täidetud. Üksnes juhul, kui need kriteeriumid ei ole täidetud, tuleb olenevalt olukorrast hinnata hageja olukorda nende suuniste punkti 11 alusel.
- 67 Määramaks kindlaks, kas need kriteeriumid on täidetud, tuleb esmalt täpsustada päästmise ja ümberkorraldamise suuniste punktis 10 toodud mõisteid osa- või aktsiakapitali kaotamine (vt eespool punkt 63), kuna pooled vaidlevad selle üle, võttes arvesse eelkõige vaidlustatud otsuse põhjenduses 73 toodud järeldust, et hageja osa- või aktsiakapital ei olnud vähenenud enne 1. meetme andmist (vt eespool punkt 64). Komisjon väitis kohtuistungil, et väljendit „on kaotanud üle poole oma osa- või aktsiakapitalist“ tuleb mõista nii, et see hõlmab olukorda, kui ettevõtja netovara on niivõrd vähenenud, et see oli väiksem kui pool tema osa- või aktsiakapitalist. Asjaolu, et osa- või aktsiakapitali väärtus

püsib sama, ei oma tähtsust. Seevastu väidab Hispaania Kuningriik sisuliselt, et komisjon ajab segi osa- või aktsiakapitali ja omakapitali mõisted, mistõttu vaidlustatud otsuses tehtud järeldus, et hageja osa- või aktsiakapital ei olnud vähenenud, oleks pidanud viima käesolevas asjas selleni, et välistatakse päästmise ja ümberkorraldamise suuniste punkti 10 alapunkti a kohaldamine.

- 68 Sellega seoses viidatakse päästmise ja ümberkorraldamise suuniste punkti 10 alapunktis a „analoogia alusel“ nõukogu 13. detsembri 1976. aasta teise direktiivi 77/91/EMÜ tagatiste kooskõlastamise kohta, mida liikmesriigid äriühingu liikmete ja kolmandate isikute huvide kaitseks EMÜ asutamislepingu artikli 58 teises lõigus tähendatud äriühingutelt nõuavad seoses aktsiaseltside asutamise ning nende kapitali säilitamise ja muutmisega, et muuta sellised tagatised ühenduse kõigis osades võrdväärseteks (EÜT 1977, L 26, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 8), artiklile 17, millest on vaidlustatud otsuse vastuvõtmise hetkeks saanud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta direktiivi 2012/30/EL tagatiste kooskõlastamise kohta, mida liikmesriigid äriühingu liikmete ja kolmandate isikute huvide kaitseks [ELTL] artikli 54 teises lõigus tähendatud äriühingutelt nõuavad seoses aktsiaseltside asutamise ning nende kapitali säilitamise ja muutmisega, et muuta sellised tagatised võrdväärseteks (ELT 2012, L 315, lk 74), artikkel 19, milles on sätestatud, et „[a]ktsiakapitali olulise vähenemise korral tuleb kokku kutsuda aktsionäride üldkoosolek liikmesriikide seadustes sätestatud tähtaja jooksul otsustamiseks, kas aktsiaselts tuleb lõpetada või peab võtma muid meetmeid“, kusjuures selle vähenemise suuruseks võivad liikmesriigid määrata summa, „mis ei ole suurem kui pool aktsiakapitalist“. Eespool viidatud direktiividega seoses on mõiste „aktsiakapital“ („capital souscrit“) segi läinud mõistega „osa- või aktsiakapital“ („capital social“) (vt selle kohta 23. märtsi 2000. aasta kohtuotsus *Diamantis*, C-373/97, EU:C:2000:150, punktid 3 ja 32). Arvestades nende sätetega taotletud eesmärke, milles on sätestatud konkreetne kohustus kutsuda kokku aktsionäride üldkoosolek, ja selle teksti ülesehitust, milles need asuvad, milles on selgelt ja eraldi käsitletud „[osa- või aktsia]kapitali vähendamist“ ja kinnitatud sellega seoses aktsionäride üldkoosoleku pädevust, siis ilmneb kõigist tõenditest, et teise direktiivi 77/91 artiklis 17 käsitletud „[osa- või] aktsiakapitali oluline vähenemine“ ei ole samastatav pädevate organite otsustatud aktsiakapitali vähendamisega, vaid hõlmab pigem olukorda, kui omakapitali vähenemine võib olenevalt olukorrast viia selleni, et need organid teevad otsuse vähendada asjaomase äriühingu osa- või aktsiakapitali. Võttes aga arvesse päästmise ja ümberkorraldamise suuniste punkti 10 alapunktis a toodud seost eespool nimetatud direktiivide sätetega, siis tuleb nende suuniste punkti 10 alapunktis a kasutatud osa- või aktsiakapitali kaotamise mõisteid tõlgendada kooskõlas nendes direktiivides mainitud väljendiga „[osa- või] aktsiakapitali oluline vähenemine“.
- 69 Üldkohus on pealegi juba otsustanud, et omakapitali tase on asjaomane näitaja, et määrata kindlaks, kas esines päästmise ja ümberkorraldamise suuniste punkti 10 alapunkti a tähenduses osa- või aktsiakapitali kaotamine, vaatamata sellele, et ei tuvastatud aktsiakapitali vähendamist (vt selle kohta 15. juuni 2005. aasta kohtuotsus *Corsica Ferries France vs. komisjon*, T-349/03, EU:T:2005:221, punkt 196, ja 3. märtsi 2010. aasta kohtuotsus *Freistaat Sachsen vs. komisjon*, T-102/07 ja T-120/07, EU:T:2010:62, punkt 106).
- 70 Eelnevat silmas pidades tuleb märkida, et komisjon võis tugineda hageja omakapitali tasemele, et määrata kindlaks, kas päästmise ja ümberkorraldamise suuniste punkti 10 alapunktis a määratletud kriteeriumid olid täidetud.
- 71 Siinses asjas järeldab komisjon vaidlustatud otsuse põhjenduses 73, et hageja finantsaruannetest on näha negatiivne omakapital, kuna tekkinud kahjum oli eelarveaasta 2008/2009 lõppedes suurem kui tema osa- või aktsiakapital. Komisjon kinnitab samas põhjenduses samuti, et „üle veerandi [osa- või aktsiakapitalist] oli kaotatud 2009. aasta juunis lõppenud eelarveaastal“. Seda järeldust kinnitavad hageja finantsandmed, mis on esitatud vaidlustatud otsuse põhjenduses 15. Nimelt moodustas hageja omakapital 2008. aasta juunis pisut enam kui poole tema osa- või aktsiakapitalist (vastavalt 5,9 ja 9,2 miljonit eurot) ja need muutusid 2009. aasta juunis negatiivseks, nagu juba märgiti, mille tagajärjel enam kui pool osa- või aktsiakapitalist, ja seega *a fortiori* enam kui veerand sellest oli eelarveaastal 2008/2009 „kaotatud“.

- 72 Jäab üle hinnata, kas käesoleva väiteosa raames hageja esitatud kolm argumenti, mis käsitlevad esiteks professionaalse jalgpalli sektori eripärasid, teiseks hageja mängijate turuväärtuse arvestamata jätmist ja kolmandaks 2009. aasta kava tugevust ja usaldusväärsust, suudavad tervikuna või osaliselt kahtluse alla seada komisjoni järeldust, et hageja omakapitali taset arvestades on ta raskustes olev ettevõtja päästmise ja ümberkorraldamise suuniste punkti 10 alapunktis a määratletud kriteeriume arvestades.
- 73 Esiteks, mis puudutab professionaalse jalgpalli sektori eripära, siis tuleb kõigepealt märkida, et ELTL artikli 165 lõike 1 teises lõigus on sätestatud, et „[l]iit panustab Euroopa spordiküsimuste edendamisse, võttes arvesse selle eripära, [...] ning selle sotsiaalset ja kasvatuslikku funktsiooni“.
- 74 Kuigi sellega seoses eeldavad ELTL artikli 165 lõike 1 teises lõigus seatud nõuded olenevalt olukorrast, et komisjon hindab abi kokkusobivust, võttes arvesse spordi edendamise eesmärki, oma ulatusliku kaalutusõiguse raames, mis on talle sellega seoses jäetud (vt selle kohta 9. juuni 2016. aasta kohtuotsus *Magic Mountain Kletterhallen jt vs. komisjon*, T-162/13, ei avaldata, EU:T:2016:341, punktid 79 ja 80), on siiski ilmne, et abimeetme kvalifitseerimisele eelnevas faasis ei tee ELTL artikli 107 lõige 1 riiklikel sekkumistel vahet vastavalt nende põhjustele või eesmärkidele, vaid neid on määratletud nende tagajärgede kaudu (9. juuni 2011. aasta kohtuotsus *Comitato „Venezia vuole vivere“ jt vs. komisjon*, C-71/09 P, C-73/09 P ja C-76/09 P, EU:C:2011:368, punkt 94).
- 75 Seega on Euroopa Kohus seoses EL toimimise lepingust tuleneva vajadusega võtta arvesse keskkonnakaitse nõudeid otsustanud, et see ei õigusta meetme väljajätmist ELTL artikli 107 lõike 1 kohaldamisalast, kuna neid nõudeid võib igal juhul tulemuslikult arvesse võtta selle kooskõla hindamisel ELTL artikli 107 lõike 3 alusel (vt selle kohta 22. detsembri 2008. aasta kohtuotsus *British Aggregates vs. komisjon*, C-487/06 P, EU:C:2008:757, punkt 92).
- 76 Pealegi ei vaidle hageja vastu sellele, et professionaalsetes klubides mängitav jalgpall on laadilt majandustegevus, nagu Üldkohus on juba tunnistanud (vt selle kohta 26. jaanuari 2005. aasta kohtuotsus *Piau vs. komisjon*, T-193/02, EU:T:2005:22, punkt 69).
- 77 Eelnevat silmas pidades tuleb järeldada, et komisjonil ei olnud ELTL artikli 165 lõike 1 teise lõigu alusel kohustust võtta arvesse hageja kui professionaalse jalgpalliklubi eripärasid, peale nende, mis on otseselt asjasse puutuvad raskustes oleva ettevõtja objektiivse mõiste analüüsis.
- 78 Hageja heidab siiski komisjonile ette, et viimane ei võtnud oma lähenemises arvesse rida tegureid, mis olid esitatud kui „mittemajanduslikud“ ja mis olid eriomased professionaalsete jalgpalliklubide ärimudelile, näiteks sportliku soorituse küsimused või toetajate ja liikmete arv.
- 79 Tuleb märkida, et siin viitab hageja üksnes parameetritele, mis omavad otsest mõju majanduslikule sooritusele ja järelikult professionaalse jalgpalliklubi finantstulemustele. Hageja viitab oma kohtudokumentides ühtlasi oma tulu olulisele vähenemisele, mis oli tingitud sellest, et ta ei osalenud hooajal 2008–2009 Euroopa Jalgpalliliidu (UEFA) meistrite liigas. Sellest tuleneb, et komisjoni analüüs hageja finantstulemuste kohta võtab tingimata arvesse eespool viidatud parameetreid, kuna need mõjutavad hageja finantstugevust.
- 80 Ühtlasi viitas komisjon 2009. aasta elujõulisuse analüüsis konkreetselt mitmele neist teguritest, näiteks sportlik sooritus või toetajate suutlikkus osta üksikuid pileteid või hooajapileteid (vaidlustatud otsuse põhjendus 110). Hageja argumendil ei ole seega faktilist alust.
- 81 Täiendavalt tuleb märkida, et hageja argumendid tuginevad üldistele väidetele, mis on omased igale valdkonnale ja mis ei sobi selleks, et seada kahtluse alla komisjoni järeldusi hageja enda majandusliku ja finantsolukorra kohta.

- 82 Hageja märgib ühtlasi, et professionaalsete jalgpalliklubide bilansiline väärtus ei kajasta tingimata nende ostu- või müügihinda. Niisiis on erainvestorid valmis maksma suuri summasid, et saada kontroll negatiivse bilansilise väärtusega jalgpalliklubide üle.
- 83 Hageja piirdub siiski selles väites kahe näitega Inglise jalgpalliklubide kohta, millel oli negatiivne bilansiline väärtus ja mis osteti 2007. ja 2009. aasta vahel. Igal juhul on need argumendid oma üldisuse tõttu sobimatud, et lükata ümber järeldust, mille komisjon tegi pärast hageja individuaalse olukorra hindamist (vt eespool punktid 64 ja 65), võttes arvesse, et raskustes oleva ettevõtja mõistet tuleb hinnata üksnes asjaomase ettevõtja finants- ja majandusliku olukorra konkreetseid näitajaid arvestades (6. aprilli 2017. aasta kohtuotsus Regione autonoma della Sardegna vs. komisjon, T-219/14, EU:T:2017:266, punkt 184).
- 84 Mis puudutab teiseks argumenti, et komisjon ei võtnud hageja finantsolukorra hindamisel arvesse tema mängijate turuväärtust, siis tuleb sissejuhatavalt märkida, et päästmise ja ümberkorraldamise suuniste käesolevas asjas kohaldatava redaktsiooni prantsuskeelses versioonis on sätestatud, et komisjon järeldab „põhimõtteliselt“ („*en principe*“), et ettevõtja on raskustes, kui esinevad punkti 10 alapunktis a esitatud asjaolud. Nii toimides kehtestas komisjon suunise, mille sõnastus annab juba võimaluse sellest kõrvale kalduda (vt selle kohta 6. aprilli 2017. aasta kohtuotsus Saremar vs. komisjon, T-220/14, EU:T:2017:267, punkt 174 (ei avaldata)).
- 85 Lisaks on päästmise ja ümberkorraldamise suuniste punktis 9 kirjas, et raskustes oleva äriühingu mõiste laieneb äriühingule, kes ei suuda kas oma, või omanikelt, aktsionäridelt või võlausaldajatelt saadud vahenditega peatada kahjumit, mis ametivõimude sekkumiseta viiks lühema või keskmise ajavahemiku jooksul peaaegu kindlasti äriühingu tegevuse lõpetamiseni. Kuigi komisjonil on õigus tunnistada päästmise ja ümberkorraldamise suuniste punktides 10 ja 11 teatud kaudsed tõendid eriti selgeks näitajaks finantsraskuste kohta, mis annavad konkreetse näite raskustes oleva ettevõtja mõiste kohta, ei saa ta siiski loobuda talle antud kaalutusõigusest, kui ta viib läbi keerulisi majanduslikke hinnanguid, nagu käesolevas asjas seoses hageja finantsolukorraga (vt eespool punkt 60).
- 86 Samas tuleb kõigepealt märkida, et komisjon ei jätnud arvestamata ei hageja mängijate turuväärtust ega bilansilist väärtust, kuna ta võttis neid arvesse järelduses, et hageja finantsreiting ei jäänud asjaomaste meetmete andmise ajal allapoole taset CCC (vaidlustatud otsuse põhjendused 80 ja 81).
- 87 Siiski märgib komisjon vaidlustatud otsuse põhjenduses 82, et „Valencia CFi mängijate (vara) suhteliselt suur bilansiline väärtus ei tähenda seda, et klubi ei olnud rahalistes raskustes“. Ta märgib, et „[Valencia CF mängijate väärtus] oleks [...] kiirmüügi korral olnud suhteliselt väike, sest ostjad oleksid müüja (Valencia CF) kõigile teada olevaid rahalisi raskusi arvesse võttes pakkunud väikest hinda“. Ta sedastab ühtlasi, et nende mängijate turuväärtus sõltus juhuslikest asjaoludest, eelkõige vigastuste korral.
- 88 Sellest tuleneb, et kuigi vastupidi hageja väidetele komisjon ei keeldunud arvesse võtmast nende mängijate turuväärtust, et järeldada vaidlustatud otsuse põhjendustes 80 ja 81, et hageja finantsreiting ei jäänud allapoole taset CCC, siis sedastas ta seevastu põhjenduses 82, tuginedes hinna allalöömise riskile kiirmüügi korral ja juhuslikele asjaoludele, mis muutsid mängijate väärtuse kõikuvaks, et selle vara olemasolu ei sea kahtluse alla järeldust, et hageja oli raskustes olev ettevõtja. Komisjon täpsustas kohtuistungil, et määramaks kindlaks, kas hageja oli raskustes, oli ta üksnes tuginenud tema mängijate bilansilisele väärtusele ja oli just mainitud põhjustel järeldanud, et turuväärtus ei olnud asjasse puutuv.
- 89 Seetõttu on jäänud veel kindlaks määrata, kas komisjon on teinud ilmseid vigu oma hinnangutes selle kohta, mis on hageja mängijate hindamise ulatus ja usaldusväärsus nende mängijate turuväärtusele.

- 90 Esiteks, mis puudutab mängijate väärtuse langemist kiirmüügi korral, siis tuleb kõigepealt sedastada, et sõltumata sellest, et siinses asjas loeti hageja raskustes olevaks ettevõtjaks, ei ole vaidlust selles, et tal oli eelarveaasta 2008/2009 lõpus vähemalt rahastamisvajadus. On aga usutav, et potentsiaalne ostja võib selliseid asjaolusid ära kasutada, eelkõige kui ta on nendest teadlik, et läbi rääkida mängijate müügihinnas, mis on madalam nende hinnangulisest turuväärtusest.
- 91 Eeltoodud järeldust ei mõjuta hageja viide mitmele näitele, kus mängijate üleminek on toimunud hinnaga, mis on lähedane hinnangulisele turuväärtusele. Ühest küljest on suurem osa viidatud näiteid ajast, mis järgnevad 1. meetme andmisele, või siis eelnevad vaidlustatud otsuses käsitletud perioodile, või sellisest eelarveaastast, mille jooksul hageja finantsstulemused paranesid. Järelikult ei saa need näited kõigutada järeldust, et tekkinud ja teadaolevate finantsraskuste korral, nagu tuvastati eelarveaasta 2008/2009 lõpus, said klubid, kellega hageja pidas üleminekualaseid läbirääkimisi, kasu sellest teabest, et leppida kokku hinnas, mis on asjaomase mängija turuväärtusest madalam. Teisest küljest, ehkki hageja toob käesoleva hagi raames välja juhtumi, kui üleminek toimus mängija arvestuslikust turuhinnast kõrgema hinnaga natuke aega enne 1. meetme andmist, tuleb märkida sarnaselt komisjoniga, et tegu on üksiku näitega, ja et vastupidi, lisaks toimus samal hetkel üks üleminek madalama hinnaga kui hinnanguline turuväärtus.
- 92 Teiseks, mis puudutab mängijate turuväärtuse kõikumist, võttes arvesse juhuslikke asjaolusid, mis võivad neid puudutada, tuleb samuti märkida, et see kinnitus on usutav. Hageja esitatud argumentid ei sea seda järeldust kahtluse alla. Ühest küljest ei suuda hageja välja toodud asjaolu, et ta on kindlustatud oma mängijate surma või täieliku püsiva invaliidsuse vastu, kaitsta teda riski vastu, et mängijate väärtus langeb seoses vigastusega, mis vähendab üksnes ajutiselt kõnealuse mängija sooritust. Teisest küljest tuleb täpsustada hageja argumenti ulatust, mille kohaselt mängija turuväärtuse kõikumine tasandub siis, kui vaadata terve võistkonna tasandit. Nimelt, nagu väidab komisjon, panustab mängija sooritus ja seega tema väärtus vähemalt osaliselt ülejäänud võistkonna seisundisse ja sooritusse.
- 93 Täiendavalt märgib Üldkohus, et komisjonile keeruliste majanduslike hinnangute tegemisel antud kaalutusõiguse raames võib see institutsioon valida, et ta eelistab ettevõtja finantsolukorra hindamisel raamatupidamisdokumentidest nähtuva vara hindamist, kuna see on mõistlikum kui turuhinnale tuginev hindamine.
- 94 Eelnevast nähtub, et komisjon ei ole teinud ilmseid vigu oma hinnangutes hageja mängijate turuväärtuse põhjal toimunud hindamise ulatuse ja usaldusväärtuse kohta.
- 95 Kolmandaks ja viimaseks, mis puudutab 2009. aasta elujõulisuse kava tugevust ja usaldusväärsust, tuleb märkida, et see argument, mis on esitatud esimese väiteosa raames, mis puudutas väidetavat viga hageja kvalifitseerimises raskustes olevaks ettevõtjaks, põhjendab ka teist väidet, mis on esitatud teise võimalusena ja mis puudutab kõnealuse abi kokkusobivust.
- 96 Ehkki sellega seoses ilmneb päästmise ja ümberkorraldamise suuniste punktist 34, et raskustes olevatele ettevõtjatele antud abi peab olema seotud ümberkorraldamiskavaga, et abi saaks tunnistada ELTL artikli 107 lõike 3 punkti c alusel kokkusobivaks (vt selle kohta 22. märtsi 2001.aasta kohtuotsus Prantsusmaa vs. komisjon, C-17/99, EU:C:2001:178, punkt 45), tuleb märkida, et sellise kava olemasolu ja sisu on siinses juhtumis samuti asjasse puutuvad tegurid, et määrata kindlaks, kas ELTL artikli 107 lõiget 1 arvestades tuleneb vaidlusalusest garantiist eelis (vt selle kohta 13. juuni 2000. aasta kohtuotsus EPAC vs. komisjon, T-204/97 ja T-270/97, EU:T:2000:148, punktid 72–74). Nimelt, kuna hageja finantsolukorra paranemise prognoos, mis olenevalt olukorrast nähtub 2009. aasta ümberkorraldamiskavast, avaldab vähemalt kaudset mõju selle garantii kasutamise riskile, kuna Fundación Valencia pidi aluseks oleva laenu tagasimaksmiseks müüma hageja aktsiaid (vt eespool punkt 4), mille väärtust mõjutab tingimata hageja finantsolukord.

- 97 Käesolevas asjas märgib komisjon vaidlustatud otsuse põhjendustes 58 ja 59, et esiteks ei olnud elujõulisuse kavas tehtud riskide tundlikkuse analüüsi ja teiseks tugines see kava prognoosidele, mis ei olnud piisavad pikaajalise elujõulisuse taastamiseks.
- 98 Mis puudutab esimest põhjust, siis hageja ei vaidle vastu sellele, et elujõulisuse kavas ei esitatud tundlikkuse analüüsi, kuid väidab, et kava prognoosid olid kõigele vaatamata piisavad, kuna need tuginesid tema tulude ja kulude usutavale arengule.
- 99 Nii toimides ei suuda hageja oma kriitikaga kahtluse alla seada vaidlustatud otsuses toodud põhjust, et puudub tundlikkuse analüüs, mida komisjon võis põhjendatult lugeda tõendiks sellest, et elujõulisuse kavas toodud prognoosid ei ole tugevad. Hageja ei väida sellega seoses, et turg, millel ta tegutseb, on niivõrd vaba juhistest ja riskidest, et ei oleks vajalik koostada mitut stsenaariumi kulude ja tulude arengu kohta, mis kajastaks optimistliku, pessimistliku ja vahepealse olukorra rakendumist (vt selle kohta päästmise ja ümberkorraldamise suuniste punkt 36).
- 100 Lisaks ilmneb hageja vastustest Üldkohtu kirjalikele küsimustele, mille kohus esitas menetlust korraldavate meetmete raames, et elujõulisuse kavas esitatud prognoosid, mille ta esitas „konservatiivsena“, tuginevad tegelikkuses teatud parameetrite osas (eelkõige tulu) prognoosidele, mis ei võta sugugi arvesse negatiivsete sündmuste võimalikku toimumist.
- 101 Mis puudutab eespool punktis 97 toodud teist põhjust, siis vaidleb hageja komisjoni analüüsile vastu, tuues esile kavandatava kasumisse jõudmise viie aasta jooksul ja asjaolu, et klubi kasumlikkus langes kokku sektoris täheldatud keskmiste näitajatega.
- 102 Sellega seoses tuleb kõigepealt märkida, et 2009. aasta elujõulisuse kavas aluseks võetud periood uuesti kasumisse jõudmiseks (st 5 aastat) tundub mõistlik ja seda ilma komisjoni esitatud vastupidiste asjaoludeta.
- 103 Seejärel tuleb märkida, et hageja argumendid tuginevad keskses osas asjaolule, et pärast elujõulisuse kava elluviimist jõuavad tema finantstulemused samale tasemele sektori keskmise kasumlikkusega, ja seda vaatamata vaidlustatud otsuses esitatud komisjoni järeldusele, et hageja kasumlikkus püsib väga väike, võttes arvesse elujõulisuse kava rakendamise lõpus oodatud tegevusmarginaali ja maksueelset kasumimarginaali.
- 104 Nagu aga komisjon sisuliselt väidab, ei ole viide sektori keskmisele kasumlikkusele asjakohane, kuna liikmesriigid võivad sel juhul põhjendada igasugust investeeringut languses või kahjumis olevatesse või madala kasumlikkusega sektoritesse, tingimusel, et nende kasumlikkuse prognoos asub sektori keskmises (vt selle kohta 3. juuli 2014. aasta kohtuotsus Hispaania jt vs. komisjon, T-319/12 ja T-321/12, ei avaldata, EU:T:2014:604, punkt 44). Käesolevas asjas ei sea hageja esitatud asjaolud – isegi kui nendega soovitakse tõendada, et 2009. aasta elujõulisuse kavas kavandatud sooritus asub sektori keskmises – kahtluse alla järeldust, et ootuspärane kasumlikkus püsib igal juhul väga madal.
- 105 Eelnevat silmas pidades tuleb järeldada, et komisjon ei ole teinud ilmset hindamisviga, kui ta järeldas, et 2009. aasta elujõulisuse kava ei olnud piisavalt tugev ja usutav, et näidata hageja suutlikkust oma finantsolukorda parandada.
- 106 Seetõttu tuleb käesoleva väite esimene osa tagasi lükata.

– Teine väiteosa, milles väidetakse, et komisjon on teinud ilmse vea, kuna ta järeldas, et 1. meede kattis enam kui 80% aluseks olevast laenust

- 107 Hageja, keda toetab Hispaania Kuningriik, vaidleb vastu sellele, et 1. meede kattis 100% Bankia antud 75 miljoni euro suurusest laenust. Hageja tugineb sellega seoses Fundación Valenciale kuuluvale osalusele tema kapitalis, mis on panditud IVFile, mis vaatamata kasutatud hindamismeetodile vähendab IVFi riskipositsiooni vähem kui 80 protsendile laenusummast.
- 108 Hispaania Kuningriik lisab, et isegi kui garantii katab 100% kõnealusest laenust, siis oli see kattetase põhjendatud 1. meetme kui terviku tingimustega, võttes arvesse klubi väärtust, hageja olulisi õigusi ja kontrollimeetmeid, mis selliselt IVFile üle anti, osade ja tulude prognoose ning IVFi kasuks panditud aktsiate kõrget väärtust.
- 109 Käesolevas asjas järeldas komisjon vaidlustatud otsuse põhjenduse 86 punktis b, et vaidlusalune garantii kattis üle 100% aluseks olevast laenust, st kogu põhisumma, millele lisanduvad intressid ja garantiitehinguga seotud kulud (vaidlustatud otsuse põhjendus 8).
- 110 Kõigepealt tuleb märkida, et käesoleva väiteosa põhjenduseks esitatud hageja argumentides on segi aetud ühelt poolt küsimus, mis ulatuses katab kõnealune garantii Fundación Valencia kohustust maksta tagasi 75 miljoni euro suurune laen, mille Bankia andis, ja teiselt poolt eraldiseisev küsimus finantsriski kohta, mis IVFi tekib juhul, kui Fundación Valencia ei täida oma tagasimaksmise kohustust. Esimesel juhul tuleb hinnata seda, mis on IVFi õiguslik kohustus. Teisel juhul tuleb hinnata, mis on IVFi riskipositsioon.
- 111 Nagu aga komisjon põhjendatult märgib, ilma et hageja selles küsimuses talle vastu vaidleks, on IVFi kohustus maksta tagasi kogu sissenõutav võlg, kui Bankia otsustab tema vastu garantiid kasutada. Sellest tuleneb, et IVFi antud garantii 1. meetme all kattis tõepoolest 100% kõnealusest laenust.
- 112 Lisaks, kui nõustuda hageja tõlgendusega garantii ulatuse kohta, mis seisnes sisuliselt avalik-õigusliku garantii andja poolt potentsiaalselt sissenõutavate vastugarantiide väärtuse integreerimises, siis läheks see vastuollu selle parameetri arvestamise eesmärgiga, nagu nähtub garantiiteatise punkti 3.2 alapunktist c. Nimelt on tegu laenuandja ärgitamisega hindama laenutehingust tulenevat riski nõuetekohaselt, kindlustama end riski vastu ja seda minimeerima ning eelkõige õigesti hindama laenusaaaja krediitvõimet. Kuid asjaolu, et avalik-õiguslikul garantii andjal on teatud vastugarantiid, ei ajenda laenuandjat olema hoosam omaenda riski hindamisel.
- 113 Seda järeldust ei saa kahtluse alla seada Hispaania Kuningriigi argumentidega, et aluseks oleva tehingu enam kui 80% suurune kate oli siinses asjas põhjendatud kõnealuse garantii andmise tingimustega.
- 114 Nimelt ilmneb väite esimese osa analüüsist, et komisjon võis ilmset hindamisviga tegemata kvalifitseerida hageja raskustes olevaks ettevõtjaks ja järeldada, et elujõulisuse kava ei olnud piisavalt tugev ja usutav. Sellest tuleneb, et ei hageja ettevõtte väärtus 1. meetme andmise kuupäeval ega elujõulisuse kavas toodud osade ja tulude prognoosid ega ammugi IVFile antud õigused, et jälgida nimetatud kava rakendamist, ei suutnud põhjendada kõnealuse laenu terviklikku katmist. Mis puudutab IVFi kasuks panditud aktsiate väärtust, võttes arvesse eespool punktis 112 märgitud, siis asjaolu, et avalik-õiguslikul garantii andjal on teatud väärtusega vastugarantii, ei saa iseenesest põhjendada seda, et aluseks olev tehing on tervikuna kaetud.
- 115 Eeltoodut arvestades tuleb käesolev väiteosa tagasi lükata.

– Kolmas väiteosa, milles väidetakse, et komisjon tegi ilmse vea, kui ta leidis, et 1. meede ei olnud antud turuhinnaga

- 116 Hageja, keda toetab Hispaania Kuningriik, leiab, et komisjon oleks pidanud viitama tema poolt ajavahemikus 2008–2009 saadud võrreldavate laenude ja krediitide määradele, kuna reitinguagentuuride „klassikalise meetodi“ kasutamine on käesolevas asjas sobimatu. Aga keskmine määr, millega hageja sellel perioodil end finantseeris, vastas selle ülempiiri, mis oli ette nähtud Bankiaga sõlmitud laenulepingus, ja IVFile makstud garantiitasu määra summale. Hageja märgib sellega seoses, et euribor ja laiemalt võttes turul pakutud määrad olid 1. meetme andmise hetkel 2009. aasta novembris languses, seda asjaolu ei ole komisjon aga arvesse võtnud. Repliigis täpsustab hageja, et Bankia antud laenuga võrreldav laen oli antud võrdväärse määraga.
- 117 Hispaania Kuningriik lisab, et asjaolud, et 1. meede jõustus üksnes mitu nädalat pärast Fundación Valenciale laenatud vahendite ülekandmist, nagu ka selle mõju korduv peatamine kohtulahendite tagajärjel, näitavad, et Bankia poolt nõustatud laen oleks võidud anda ka ilma avalik-õigusliku garantiita. IVFile tasutud garantiitasu kajastab tegelikult talle antud vastugarantiide väärtust.
- 118 Komisjon väidab, et kuna turul puudusid sarnased tehingud, siis kasutas ta viitemäärade teatisega kooskõlas viitemäära, mida kohaldatakse ettevõtjale, kes on hageja olukorras, st kelle finantsreiting kuulub kategooriasse CCC. Komisjon vaidleb sellega seoses vastu sellele, et hageja võrdlused teiste krediitidehingutega, milles ta 2008–2009. aastal osales, ei olnud asjasse puutuvad, arvestades nende tehingute eripärasid ja eelkõige seda, et nende summa oli oluliselt madalam 1. meetmega tagatud laenust. Ta märgib lisaks, et haldusmenetluses ei olnud nendele laenudele viidatud. Mis puudutab lõpuks euribori langustendentsi, siis märgib komisjon, et 1. meetme andmise kuupäeval ei olnud võimalik prognoosida selle määra arengut.
- 119 Komisjon lisab vasturepliigis, et hageja otsus peatada 2009. aasta veebruaris uue staadioni ehitamine kujutas endast pöördepunkti, ja et esines rohkem võimalusi, et hageja saab laenu enne seda kuupäeva, arvestades ühtlasi, et eelarveaasta 2007/2008 oli kasumlik. Mis puudutab täpsemalt hageja näidet laenust, mille summa oli lähedal Bankia antud laenu summaga, siis väidab komisjon, et kaugel sellest, et see argument suudaks tema analüüsi kahtluse alla seada, see pigem kinnitab seda analüüsi, kuna esiteks oli laenuandjale antud garantiide väärtus komisjoni sõnul suurem kui nende aktsiate väärtus, mis oli panditud Bankia antud laenu raames, ja kuna teiseks oli ka kohaldatud määr suurem. Lisaks kinnitab see näide komisjoni sõnul hageja raskusi koguda piisavaid vahendeid, ja seda ka oma varade pantimise korral, mis omasid kõige rohkem väärtust.
- 120 Vastuseks Hispaania Kuningriigi poolt menetlusse astuja seisukohtades esitatud argumentidele väidab komisjon, et 1. meetme jõustumise kuupäev ei oma tähtsust, kuna selgus, et IVF võttis kohustuse anda vaidlusalune garantii enne seda, kui Bankia oli laenu Fundación Valenciale andnud.
- 121 Euroopa Kohus on juba otsustanud, et laenusaja, kelle laenule liikmesriigi avalik-õiguslik asutus annab garantii, saab üldjuhul eelise, kuna tema intressikulud on madalamad kui need, mida ta oleks pidanud kandma selle sama rahastamise korral ja sama garantii korral turuhinnaga (vt 8. detsembri 2011. aasta kohtuotsus Residex Capital IV, C-275/10, EU:C:2011:814, punkt 39, ja 3. aprilli 2014. aasta kohtuotsus Prantsusmaa vs. komisjon, C-559/12 P, EU:C:2014:217, punkt 96).
- 122 Garantiiteatise punkti 3.2 alapunktis d on märgitud, et vastava turuhinna määramiseks tuleb arvesse võtta garantii ja selle aluseks oleva laenu omadusi, mis hõlmavad eelkõige tehingu summat ja kestust, laenusaja antud tagatist ja muid kogemusi, mis mõjutavad sissenõudmismäära hindamist, laenusaja finantsseisundist tingitud võimalikku maksejõuetust, tema tegevusvaldkonda ja väljavaateid.
- 123 Kui garantii eest tasutud hind vähemalt võrdub kapitaliturgudelt leitava vastava garantiipreemia viitemääraga, ei ole garantii puhul tegemist abiga (vt garantiiteatise punkti 3.2 alapunkti d teine lõik). Kui kapitaliturgudelt ei leita vastavat garantiipreemia viitemäära, tuleb garantiiga tagatud laenu kogu

maksumust, kaasa arvatud laenu intressimäär ja garantiipreemia, võrrelda samasuguse garanteerimata laenu turuhinnaga (vt garantiiteatise punkti 3.2 alapunkti d kolmas lõik). Lõpuks, kui ei ole samasuguse garanteerimata laenu turuhinda, tuleb kasutada viitemäära, mis on määratletud kooskõlas viitemäärade teatisega (vt garantiiteatise punkti 4.2 teine lõik).

- 124 Käesolevas asjas välistab komisjon vaidlustatud otsuse põhjenduse 86 punktis c selle, et IVFile tasutud garantiipreemia kajastab hageja finantsraskusi ja garanteeritud laenude tasumata jätmise riski, olles märkinud põhjenduses 85, et „kui laenuvõtja on rahalistes raskustes olev äriühing, ei leia ta ilma riigigarantiita rahastamisasutust, kes oleks nõus talle ükskõik millistel tingimustel laenu andma“.
- 125 Komisjon ei märgi kordagi nendes põhjendustes ega mujal, kui ta arutleb eeliseks kvalifitseerimist (vaidlustatud otsuse punkt 7.1.2), millise turuhinnaga võrreldes ta kõnealust garantiipreemiat hindas. Komisjon ei analüüsi selles staadiumis ka IVFi kasuks vastugarantiina seatud panti (vt eespool punkt 4). Üldiselt piirdub komisjon hageja finantsolukorra analüüsiga, et järeldada IVFile tasutud garantiipreemia summa kohta, et see ei ole kooskõlas turutingimustega. Kui Üldkohus menetlust korraldavate meetmete raames selle kohta küsis, kinnitas komisjon, et ta järeldas, et kuna hageja finantsolukorda silmas pidades oli tegu raskustes oleva ettevõtjaga, ei esinenud turuhinda, mida oleks saanud kasutada IVFile makstud garantiipreemia viitemäärana.
- 126 Tuvastamaks, kas IVFile tasutud preemia sisaldas eelist, on komisjon ühest küljest jätnud arvesse võtmata kõik garantii ja aluseks oleva laenu asjaomased omadused, eelkõige laenusaja antud tagatiste olemasolu, ja teisest küljest ei ole otsinud turuhinda, millega võrrelda kõnealust preemiat, järeldades, et raskustes oleva ettevõtja jaoks sellist hinda ei eksisteerinud.
- 127 Selles viimases küsimuses tuleb märkida, et selline kinnitus, mille kohaselt viitemäärana kasutatavat turuhinda ei ole, kui garantii on antud raskustes olevale ettevõtjale, on ümber lükatud garantiiteatise punkti 4.1 alapunktis a, mis puudutab raskustes olevale ettevõtjale antud garantii abielemendi arvutamist. Komisjon eristab seal nimelt raskustes olevate ettevõtjate olukorda lähtuvalt nende maksejõuetuse riskist, mis ei ole ühetaoline. Teatise eristatakse seega olukorda, kus turugarant esineb, ja sellist olukorda, kus on võimalik, et teda ei esine. Järelikult tunnistatakse, et võib olla turuhind, sh ka olukorras, kui garantii on antud raskustes olevale ettevõtjale.
- 128 Sellega seoses toob Üldkohus välja, et komisjon märkis vaidlustatud otsuse põhjenduses 80, et hageja „ei olnud [...] väga keerulises olukorras [...] garantiiteatise punkti 2.2 ja punkti 4.1 alapunkti a tähenduses“, olles eelnevalt põhjendustes 74 ja 77 märkinud, et ta on raskustes olev ettevõtja päästmise ja ümberkorraldamise suuniste punkti 10 alapunkti a ja punkti 11 tähenduses. Nii toimides võttis komisjon omaks garantiiteatise punkti 4.1 alapunkti a tõlgenduse, mis on esitatud eespool punktis 127 ning mille kohaselt tuleb päästmise ja ümberkorraldamise suuniste tähenduses raskustes olevate ettevõtjate hulgast eristada kahte alaliiki lähtuvalt nende maksejõuetuse riskist. See on veelgi ilmsem vaidlustatud otsuse hispaaniakeelses redaktsioonis, mis on ainus autentne tekst ja mille põhjenduses 80 mainitakse „tõsise kriisi olukorda“ (*situación de crisis grave*), kusjuures omadussõna „tõsine“ kvalifitseerib nimisõna „kriis“ ja eristab selgemalt põhjenduses 80 toodud olukorda sellest, mis on esitatud vaidlustatud otsuse põhjendustes 74 ja 77, käsitledes raskustes olevate ettevõtjate olukorda päästmise ja ümberkorraldamise suuniste tähenduses, kes ei ole raskes kriisis garantiiteatise punkti 4.1 alapunkti a tähenduses.
- 129 Lisaks, vastupidi sellele, mida väidab komisjon, ei ilmne garantiiteatise punktist 3.3, et raskustes olevale ettevõtjale antavatele garantiidele ei ole turuhinda. See punkt käsitleb nimelt lihtsustatud hindamiskorda, mida kohaldatakse erandina väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele, ja seal märgitakse üksnes, et seda ei kohaldata ettevõtjatele, kelle reiting on CCC/Caa või madalam.
- 130 Vaatamata eespool punktis 126 leitud puudustele vaidlustatud otsuses seoses abi olemasolu tuvastamisega, ei ole vaidlust selles, et põhjenduses 93 on komisjon vaidlusaluse abi suuruse väljaselgitamise raames esitanud üksikasjalikuma analüüsi. Ehkki komisjon ei uuri, kas on olemas

finantsturgudel pakutavale vastav võrdlusgarantiipreemia, ei välista ta sarnase garanteerimata laenu turuhinna olemasolu (vt eespool punkt 123), kuna „sarnas[ei]d tehingu[id] [...] turul on piiratud arvul“, mis „ei võimalda [...] mõttekat võrdlust“. Ta kasutab seetõttu kooskõlas garantiiteatise punktiga 4.2 viitemäärade teatise alusel kohaldatavat viitemäära (vt eespool punkt 123), võrreldes seda garanteeritud laenu kogu maksumusega, mis hõlmab nii intressimäära kui ka garantiipreemiat. Lõpuks võtab komisjon arvesse hageja aktsiate pantimist ja järeldab, et tema väärtus on nullilähedane ning järelikult ei mõjuta siinses asjas arvesse võetavat võrdlusmäära.

- 131 Mis puudutab täpsemalt järeldust, et ei ole piisavalt sarnaseid tehinguid, mis võimaldaks mõttekat võrdlust, siis küsitles Üldkohus menetlust korraldavate meetmete raames komisjoni, et saada teada, mis laadi ja ulatusega uurimise komisjon selle tarbeks läbi viis. Vastuseks märkis komisjon esmalt seoses garantiipreemia võimaliku võrdlusmääraga, et finantseerimisasutused ei toetanud niivõrd riskantseid tehinguid, mis seisnesid CCC reitinguga ettevõtjate garandiks olemises, ja et haldustoimikus ei olnud mingeid andmeid vastupidise kohta. Seejärel, mis puudutas sarnase garanteerimata laenu võimalikku turuhinda, siis väitis komisjon, et haldusmenetlusest ei ilmnenud mingit teavet sarnases olukorras antud laenude intressimäärade kohta. Kui kohtuistungil temalt uuesti selle kohta küsiti, viitas komisjon ametliku uurimismenetluse algatamise otsuse sisule, milles ta väljendas kahtlust, kas seda laadi tehingut on turuhind.
- 132 Eelnevast tuleneb esiteks, et komisjon ei uurinud, kas oli olemas „kapitaliturgudelt leitav vastav garantiipreemia viitemäär“, eeldades, et ükski finantseerimisasutus ei garanteeriks raskustes olevat ettevõtjat, ja teiseks, et komisjon leidis, et ta oli täitnud oma uurimiskohustused seoses sarnase garanteerimata laenu turuhinna olemasoluga, viidates oma sellekohastele kahtlustele ametliku uurimismenetluse algatamise otsuses.
- 133 Nagu märgiti eespool punktis 123, on garantiiteatise punkti 3.2 alapunktis d ja punktis 4.2 kohustus uurida eelnevalt võimalikku turuhinda, kas siis garantii tasandil või selle aluseks oleva laenu tasandil, millega võrrelda vaidlusaluse tehingu tingimusi. Nagu juba märgiti eespool punktis 127, ei näe see teatis ette üldist eeldust, et raskustes oleva ettevõtja puhul ei saa esineda turuhinda.
- 134 Järelikult, kuna komisjon eeldas, et ükski finantseerimisasutus ei oleks raskustes oleva ettevõtja garandiks, ja seega et turul ei pakutud ühtegi vastavat võrdlusgarantiipreemiat, siis on see institutsioon eiranud garantiiteatist, mis on talle siduv (vt selle kohta 11. septembri 2008. aasta kohtuotsus Saksamaa jt vs. Kronofrance, C-75/05 P ja C-80/05 P, EU:C:2008:482, punktid 60 ja 61 ning seal viidatud kohtupraktika). Samal põhjusel rikkus ta ka kohustust viia läbi terviklik hindamine, mis võtab arvesse kõiki asjasse puutuvaid tegureid, mille alusel on võimalik kindlaks teha, kas hageja ei oleks sellist soodustust kindlasti saanud eraettevõtjalt (vt selle kohta 24. jaanuari 2013. aasta kohtuotsus Frucona Košice vs. komisjon, C-73/11 P, EU:C:2013:32, punkt 73).
- 135 Samuti tuleb järeldada, et komisjon on ekslikult välistanud vaidlustatud otsuse põhjenduses 93 turuhinna olemasolu sarnase garanteerimata laenu kohta, „kuna [...] sarnas[ei]d tehingu[id] [...] turul on piiratud arvul“, sest käesolevas menetluses komisjoni esitatud vastustest ilmneb (vt eespool punkt 131), et see järeldus on õiguslikult piisavalt kinnitamata.
- 136 Sellega seoses lasub komisjonil kohustus tõendada, et esinevad eraettevõtja kriteeriumi kohaldamise tingimused, ning tal tuleb haldusmenetluse käigus leida kõik asjasse puutuvad andmed (vt selle kohta 21. märtsi 2013. aasta kohtuotsus komisjon vs. Buczek Automotive, C-405/11 P, ei avaldata, EU:C:2013:186, punktid 33 ja 34, 20. septembri 2017. aasta kohtuotsus komisjon vs. Frucona Košice, C-300/16 P, EU:C:2017:706, punkt 24). Lisaks ei saa komisjon viidata oma otsuse põhjendamiseks haldusmenetluse käigus talle edastatud andmete lünklikule laadile, kuna ta ei kasutanud kogu oma pädevust, mis tal on vajalike andmete saamiseks (vt selle kohta 13. aprilli 1994. aasta kohtuotsus Saksamaa ja Pleuger Worthington vs. komisjon, C-324/90 ja C-342/90, EU:C:1994:129, punkt 29). See kehtib veelgi enam siis, kui vaidlustatud otsus ei tugine sellele, et asjaomane liikmesriik ei esitanud komisjoni palutud tõendeid, vaid tuvastusele, et eraettevõtja ei oleks tegutsenud samamoodi nagu

asjaomase liikmesriigi ametiasutused; see tuvastus eeldab, et komisjonil oli oma otsuse tegemiseks kogu asjasse puutuv teave (vt selle kohta 21. märtsi 2013. aasta kohtuotsus komisjon vs. Buczek Automotive, C-405/11 P, ei avaldata, EU:C:2013:186, punkt 35).

- 137 Komisjon piirdus aga ametliku uurimismenetluse algatamise otsuses oma kahtluste esitamisega selle kohta, kas sarnaseid tehinguid on olemas, ilma et ta küsiks kõnealuselt liikmesriigilt või teistelt allikatest teavet laenude kohta, mis on sarnased vaidlusaluse tehingu aluseks oleva laenuga, kuigi tal on pädevus seda küsida, kui ametlik uurimismenetlus on avatud. Lisaks ei viita komisjon ühelegi teisele haldusmenetluse käigus saadud tõendile, mis toetaks tema järeldusi võrreldavate tehingute ebapiisavuse kohta.
- 138 Eelnevat arvestades tuleb järeldada, et komisjon tegi ilmse hindamisvea, kui ta järeldas esiteks, et turul ei pakutud ühtegi vastavat võrdlusgarantiipreemiat, ja teiseks, et sarnase garanteerimata laenu kohta ei olnud turuhinda. Järelikult tuleb esimese väite kolmanda osaga nõustuda.

– Järeldused esimese väite ja tühistamise ulatuse kohta

- 139 Üldkohus järeldab, et esimese väite kolmas osa on põhjendatud ja et sellega tuleb niisiis nõustuda.
- 140 Lisaks ilmneb eespool punktist 50, et see väide on vastuvõetav üksnes 1. meetet puudutavas osas. Seetõttu puudutab väide, mille põhjendatust on Üldkohus hinnanud ja seda põhjendatust tunnistanud, üksnes kõnealuse akti konkreetset osa, siinses asjas 1. meetet.
- 141 Seetõttu hinnatakse neil asjaoludel hagi põhjenduseks esitatud ülejäänud väiteid üksnes 4. väidet puudutavas osas.

Kuues väide, et väidetava abi saaja tuvastamisel on tehtud viga

- 142 Hageja heidab komisjonile ette, et see ei järeldanud, et Bankia oli 1. ja 4. meetme ainus tegelik abisaaja, ega isegi analüüsinud seda küsimust vaidlustatud otsuses. Repliigis märgib hageja, et Bankiat võib vähemalt lugeda kõnealuse abi kaudseks kaassaajaks.
- 143 Hageja rõhutab sellega seoses Bankia rahalistele huvidele teostada kõnealuste meetmete aluseks olev laenu tehing. Ta viitab samuti mõjule, mille Bankia omandas selle tehingu teel Fundación Valencia üle ja kaudselt tema üle. Tema kasuks panditud hageja aktsiad, mis kuulusid Fundación Valenciale, oleks talle ühtlasi taganud vetoõiguse klubi aktsiate hilisema müügikava üle. Sellest annab tõendust Bankia seotus läbirääkimistega, mis puudutasid hageja ostmist 2014. aastal Meritoni poolt (vt vaidlustatud otsuse põhjendused 24–28), eelkõige eesmärgiga kaitsta oma finantshuve, kuna ta oli klubi peamine võlausaldaja.
- 144 Repliigis märkis hageja, et isegi kui komisjoni hinnang pandi väärtusele on õige, piirasid 1. ja 4. meede tema maksejõuetuse riski ja riski, mis sellest tuli tema esimesele võlausaldajale Bankiale.
- 145 Lõpuks vaidleb hageja vastu sellele, et tema müük 2014. aastal kandis 1. ja 4. meetmes sisalduva abi üle tema uuele enamusaktsionärile Meritonile. Hageja märgib seega, et kuna ostja omandas abi saanud ettevõtja turuhinnaga, siis tuleb abi tegelikult saajaks lugeda Fundación Valenciati kui müüjat või Bankiat.
- 146 Algusest peale tuleb meeles pidada, et käesoleva väite põhjenduseks esitatud hageja argumente analüüsitakse üksnes 4. meetet puudutavas osas (vt eespool punkt 141).

- 147 Kuuendas väites märgib hageja esmalt sisuliselt, et 4. meetme kasusaaja on kas Bankia üksi või siis kaaskasusaajana (esimene väiteosa). Hageja väidab seejärel, et võttes arvesse tema turuhinnaga müüki 2014. aastal, siis kanti abi üle müüjale, kes on käesolevas asjas Fundación Valencia, või Bankiale, kas siis koos selle sihtasutusega või üksinda, mitte aga Meritonile (teine väiteosa).
- 148 Selles staadiumis tuleb analüüsida esimest väiteosa, mis käsitleb seda, kes oli abi andmise hetkel abisaaja. Teist väiteosa, mis puudutab hageja müügiga samal ajal abi võimalikku üleminekut, tuleb analüüsida olenevalt olukorrast üksnes hilisemas staadiumis, et määrata kindlaks, millisel ettevõtjalt tuleb abi tagasi nõuda. Ühtlasi uuriti vaidlustatud otsuse selles staadiumis ka hageja argumenti, mille ta esitas juba haldusmenetluses (vt vaidlustatud otsuse põhjendused 129 ja 130).
- 149 Käesolevas asjas ilmneb vaidlustatud otsuse põhjendustest 6–8, et 1. meede koosneb garantiist, mis anti hageja kapitali suurendamise rahastamiseks mõeldud laenu katmiseks. Põhjendusest 12 nähtub, et 4. meetme eesmärk on suurendada nii antud garantiid, et katta täiendav krediidiilin, mille eesmärk oli maksta tasumata kapital, intressid ja kulud, kuna algse maksegraafiku kohaselt tasumisele tulevad intressid olid jäänud tasumata.
- 150 Sellega seoses tuleb märkida, et ELTL artiklis 107 on keelatud riigi poolt või riigi ressurssidest antav ükskõik mis vormis abi, ilma et eristataks seda, kas abiga seotud eelised on antud otseselt või kaudselt (4. märtsi 2009. aasta kohtuotsus Itaalia vs. komisjon, T-424/05, ei avaldata, EU:T:2009:49, punkt 108). Seega võib komisjon arvesse võtta olenevalt olukorrast meetme andmise hetkel otsustatud sihtotstarvet, et määrata kindlaks abisaaja. Sellises olukorras on eelkõige võimalik, et abisaaja ei ole isik, kes sõlmis garanteeritud laenulepingu (vt selle kohta 3. juuli 2003. aasta kohtuotsus Belgia vs. komisjon, C-457/00, EU:C:2003:387, punktid 56 ja 57). Lõpuks tuleb riigiabi saaja tuvastamiseks kindlaks teha ettevõtjad, kes sellest tegelikult kasu said (3. juuli 2003. aasta kohtuotsus Belgia vs. komisjon, C-457/00, EU:C:2003:387, punkt 55).
- 151 Siinsel juhul järeltas komisjon vaidlustatud otsuse põhjendustes 7 ja 68, et IVFi antud garantii eesmärk, nagu nähtub IVFi otsusest see garantii anda, oli garanteerida Fundación Valenciale antud laenu, mille eesmärk oli üksnes suurendada hageja aktsiakapitali. Sellega seoses ei vaidle hageja vastu sellele, et IVFi antud garantiid tuli kasutada üksnes siis, kui garanteeritud laenu kasutati garantii andmise otsuses märgitud eesmärgil, st osalemiseks hageja kapitali suurendamisel. Lisaks ei ole vaidlust selles, et garanteeritud laenuga saadud summasid kasutati tõepoolest hageja rekaptaliseerimiseks.
- 152 Mis puudutab konkreetset 4. meedet, siis tuleneb vaidlustatud otsusest, ilma et hageja sellele vastu oleks vaielnud, et selle eesmärk oli üksnes võimaldada Fundación Valenciale jätkata oma kohustuste täitmist, mida ta pidi algul sõlmitud laenu alusel täitma. Viimati mainitud laenu ainus eesmärk oli aga see, et Fundación Valencia saaks osaleda hageja otsustatud kapitali suurendamises, nagu on mainitud eespool punktis 151.
- 153 Sellest tuleneb, et komisjon järeltas põhjendatult, et hageja oli 4. meetmest kasusaaja.
- 154 Hageja muud argumendid ei sea seda järeltust kahtluse alla.
- 155 Esiteks tuleb märkida, et asjaolu, et Bankia võiks olla kõnealuse meetme „kaaskasusaaja“ või kaudne kasusaaja, ei sea sellisena kahtluse alla järeltust, et hageja oli samuti sellest kasusaaja. Niisiis, nagu hageja põhjendatult oma kohtudokumentides mainis, võib üks ettevõtja meetmest otse kasu saada ja teine sellest kaudselt kasu saada (vt selle kohta 13. juuni 2002. aasta kohtuotsus Madalmaad vs. komisjon, C-382/99, EU:C:2002:363, punktid 61 et 62). Sellest tuleneb, et hageja argumendid, tõendamaks, et Bankia on kaudselt kasu saanud 4. meetme andmisest, tuleb tagasi lükata, kuna need ei ole tulemuslikud.

- 156 Igal juhul tuleb märkida, et ei garanteeritud laenu andmise tingimustest ega selle 2010. aastal toimunud suurendamise tingimustest ei ilmne, et see oli suunatud selle krediidi tagasimaksmiseks, mida hageja oli varem Bankialt saanud. Sellest tuleneb, et vastupidi hageja väidetele ei olnud IVFi garantii tagajärg tingimata vähendada Bankia riski olemasolevate krediitidega seoses.
- 157 Teiseks ei ole hageja tõendanud, et garanteeritud laenust saadud tasu kapitali ja intresside maksmise teel võiks sisaldada abielementi, vaid hageja üksnes kinnitab, et kohaldatud määr minimaalselt 6% oli „kõrge“.
- 158 Kolmandaks on Bankia väidetavalt omandatud mõju hageja üle ja hageja aktsiate hilisema müüginenetluse üle sõltumatu 1. ja 4. meetme andmise tingimustest. Sellega seoses ei ilmne ei IVFi otsusest garantii anda ega 5. novembril 2009 sõlmitud garantiilepingust, mida muudeti 10. novembril 2010, et vaidlusaluse garantii andmine sõltus sellest, et Bankiale antakse ulatuslik kontroll hageja tegevuse üle. Lisaks ei tõenda hageja sugugi, et selline mõju võib iseenesest kujutada endast eelist, mis kuulub ELTL artikli 107 lõike 1 kohaldamisalasse, ega esita ka tõendeid, et tegu oli Fundación Valenciale antud laenu ebaoproportsionaalse vastusooritusega.
- 159 Eelnevat silmas pidades tuleb kuues väide oma esimeses osas tagasi lükata.

Teine väide, et tehti ilmne hindamisviga väidetava abi kokkusobivuse analüüsis

- 160 Hageja argumente käesoleva väite põhjenduseks esitatakse ja analüüsitakse allpool üksnes osas, milles need puudutavad 4. meetme kokkusobivust.
- 161 Hageja leiab esmalt, et päästmise ja ümberkorraldamise suuniste punktis 3.3 esitatud ühekordse abi tingimust ei ole rikutud, kuna 4. meede ei toonud talle kasu, sest ta ei saanud selle vastuvõtmise järel ühtegi rahasummat. Lisaks oli hageja olukord arvestatavalt paranenud selle meetme võtmise kuupäeval. Lõpuks leiab hageja, et varasemate otsuste, komisjoni vastu võetud raamistiku ja Euroopa Kohtu praktika alusel tuleb järeldada, et 1. ja 4. meede on üks ja sama sekkumine, mis kuulus ühtse ümberkorraldamisstrateegia alla, mis põhjendab seda, et kohaldataks päästmise ja ümberkorraldamise suuniste punktis 73 sätestatud erandit erandlike ja ettenägematute asjaolude kohta, mille eest äriühing ei vastuta.
- 162 Käesolevas asjas märgib komisjon vaidlustatud otsuse põhjenduses 124, et ühekordse abi põhimõtet, mis tähendab, et päästmis- ja ümberkorraldamisabi ei ole õigust saada ettevõtjal, kes on seda viimase kümne aasta jooksul juba saanud, ei ole 4. meetme raames järgitud. Komisjon lükkab samas põhjenduses tagasi Hispaania Kuningriigi argumendid, et 1. ja 4. meedet tuleks lugeda ühtseks abimeetmeks, sest 4. meedet ei olnud 1. meetme andmise kuupäeval ette nähtud ega kavandatud, vaid see otsustati *ad hoc*, et katta 26. augustil 2010 ootamatult tegemata jäänud garanteeritud laenu intressimakse. Komisjon täpsustab ühtlasi vaidlustatud otsuse põhjenduses 98, et Hispaania Kuningriik ega huvitatud isikud ei esitanud haldusmenetluses märkusi konkreetselt 4. meetme kokkusobivuse kohta. Nad ei väitnud eelkõige, et 4. meetme andmise ajal oleks esitatud ümberkorraldamiskava või seda muudetud.
- 163 Kõigepealt märgib Üldkohus, et vaidlustatud otsuse põhjenduses 124 esitatud järelduse – et 4. meede rikub ühekordse abi põhimõtet – eelduses on tehtud vead, kuna esimese väite hindamisest nähtub, et komisjon tegi ilmse vea, kui ta määratles 1. meetme riigiabiks (vt eespool punkt 138). Seetõttu ei saa ühekordse abi põhimõte takistada seda, et 4. meedet võiks lugeda ELTL artikli 107 lõike 3 punktiga c kokkusobivaks.
- 164 Samas tuleb rõhutada, et väljakujunenud kohtupraktikast tuleneb, et raskustes olevatele ettevõtjatele antud abi peab olema seotud ümberkorraldamiskavaga, mille eesmärk on nende tegevust vähendada või ümber suunata, et abi saaks tunnistada ELTL artikli 107 lõike 3 punkti c alusel kokkusobivaks (vt

22. märtsi 2001.aasta kohtuotsus Prantsusmaa vs. komisjon, C-17/99, EU:C:2001:178, punkt 45, 11. juuni 2009. aasta kohtuotsus ACEA vs. komisjon, T-297/02, EU:T:2009:189, punkt 137, ja 11. juuni 2009. aasta kohtuotsus ASM Brescia vs. komisjon, T-189/03, EU:T:2009:193, punkt 116; vt selle kohta samuti 11. juuni 2009. aasta kohtuotsus AEM vs. komisjon, T-301/02, EU:T:2009:191, punkt 141).
- 165 Esiteks sellest, et hageja ei ole 4. meetme riigiabiiks kvalifitseerimist nõuetekohaselt vaidlustanud (vt eespool punkt 50), nähtub aga, et Üldkohus peab järeldama, et vaidlust ei ole ei selle kvalifitseerimise osas ega seda kvalifitseerimist vaidlustatud otsuses toetavate järelduste osas. Järelikult tuleb käesoleva väite analüüsimiseks tugineda eeldusele, et 4. meede on raskustes olevale ettevõtjale antud riigiabi.
- 166 Teiseks ilmneb vaidlustatud otsusest – ilma et hageja oleks sellele vastu väielnud –, et 4. meetme andmise raames ei koostatud mingit ümberkorraldamiskava (vt eespool punkt 162).
- 167 Siiski väidab hageja – sarnaselt sellega, mida Hispaania Kuningriigi haldusmenetluse käigus väitis –, et 1. ja 4. meede on üks ja sama sekkumine, mis kuulub ühtse ümberkorraldusstrateegia alla. Ehkki need argumendid on nüüd ainetud osas, milles nendega soovitakse kahtluse alla seada ühekordse abi põhimõtte rikkumist 4. meetme raames – kuna sellise rikkumise järeldus tugineb ekslikule eeldusele, nagu on märgitud eespool punktis 163 –, on see siiski asjasse puutuv, et määrata kindlaks, kas 4. meedet võib mõista nii, et see kuulub ümberkorraldamiskavasse, siinses asjas 2009. aasta mais koostatud elujõulisuse kavasse.
- 168 Sellega seoses on Euroopa Kohus juba sedastanud, et ei saa välistada, et mitut riigi järjestikust sekkumist tuleb ELTL artikli 107 lõike 1 kohaldamise eesmärgil käsitada ühe sekkumisena. Selline võib olukord olla eelkõige siis, kui järjestikused sekkumised, võttes arvesse nende ajalist järjekorda, eesmärki ja ettevõtja olukorda nende sekkumiste hetkel, on niivõrd tihedalt omavahel seotud, et neid on võimatu eraldada (4. juuni 2015. aasta kohtuotsus komisjon vs. MOL, C-15/14 P, EU:C:2015:362, punkt 97).
- 169 Siinses asjas tuleb kõigepealt järeldada, et 1. ja 4. meedet ei võetud vastu samal ajal, kuna kahe garantii andmise vahel oli möödunud enam kui aasta. Lisaks ei ole vaidlust selles, et 4. meetme raames otsustatud garantii suurendamine ei olnud ette nähtud 1. meetme andmise raames ning see ei olnud hõlmatud 2009. aasta mai elujõulisuse kavaga. Lisaks tuleb sedastada, et 4. meede võeti vastu, et katta garanteeritud laenu ühe tagasimakse tegemata jätmise finantstagajärgi, milles oli süüdi Fundación Valencia. Sellega seoses esineb tõepoolest seos ühelt poolt selle eesmärgi, et võimaldada Fundación Valencial saada hakkama selle maksmata jätmise finantstagajärgedega, ja teiselt poolt algse eesmärgi vahel tuua hagejale uut kapitali, kuna maksmata jätmise leidis aset seoses sellise laenu tagasimaksmisega, mis oli antud selle uue kapitalisüsti rahastamiseks. Siiski ei ole vaidlust selles – nagu märkis ka hageja –, et 4. meetme eesmärk on erinev 1. meetme eesmärgist, kuna sellega taotletakse kõigepealt seda, et Fundación Valencia saaks tasuda põhikapitali, intressid ja kulud, mis tekkisid maksmata jätmise tõttu, mis hageja sõnul tulenes omakorda asjaolust, et Fundación Valencia ei suutnud soovitud ajal müüa hageja ühte aktsiapakki. Lõpuks, mis puudutab hageja olukorda kõnealuste sekkumiste hetkel, siis tuleb arvesse võtta seda, et kapitali suurendamine oli juba 4. meetme andmise kuupäeval toimunud, mistõttu hageja finantsolukord sellel kuupäeval erines 1. meetme andmise kuupäeval esinenud olukorrast.
- 170 Seetõttu ei teinud komisjon hindamisvigu, kui ta järeldas, et 1. ja 4. meedet ei saa lugeda samaks sekkumiseks.
- 171 Sellest tuleneb, et järeldust, et 4. meede ei olnud seotud ümberkorraldamiskavaga, tuleb kinnitada, mis tähendab, et eespool punktis 164 viidatud kohtupraktikat arvestades ei saa seda lugeda siseturuga kokkusobivaks ELTL artikli 107 lõike 3 punkti c tähenduses.
- 172 Ükski hageja argumentidest ei kõiguta seda järeldust.

- 173 Esiteks, mis puudutab argumenti, et hageja finantsolukord väidetavalt paranes arvestatavalt eelarveaasta 2008/2009 ja eelarveaasta 2009/2010 vahel, siis tuleb viidata eespool punktis 50 esitatud järeldusele, et 4. meetme riigiabiks kvalifitseerimise vaidlustamine hageja poolt on vastuvõetamatu, ning seetõttu tuleb märkida, et vaidlust ei saa olla selle kvalifitseerimise aluseks oleva põhjuse üle, mille kohaselt hageja oli selle meetme andmise hetkel raskustes olev ettevõtja (vt eespool punkt 165). Neil asjaoludel ei ole viide hageja finantsolukorra paranemisele tulemuslik, ehkki tuleb lugeda tõendatuks seda, et ta oli raskustes. Igal juhul on hageja argumendid eriti kokkuvõtlikud, viidates peamiselt üksnes vaidlustatud otsuse põhjenduses 15 esitatud finantsnäitajatele. Seetõttu ei saa nendega ümber lükata järeldust, et ta oli 4. meetme andmise hetkel raskustes olev ettevõtja.
- 174 Teiseks väidab hageja, et ei saanud mingit raha seoses garantii suurendamise või uue krediidiiniga, mis avati 4. meetme raames, kuna tema sõnul sai nendest kasu Fundación Valencia. Sellega seoses piisab märkimisest, et 4. meetme abisaaja kohta tehtud komisjoni hinnangute vaidlustamine hageja poolt lükati juba kuuenda väite analüüsi raames tagasi.
- 175 Teine väide tuleb seega põhjendamatusena tõttu tagasi lükata.

Seitsmes väide, et rikutud on diskrimineerimiskeelu põhimõtet

- 176 Hageja heidab komisjonile ette seda, et komisjon kohtles kolme professionaalse jalgpalliklubi olukorda ühtemoodi, ehkki nende olukorrad olid oluliselt erinevad.
- 177 Hageja rõhutab Fundación Hérculesiga seoses, et see ei olnud kunagi tagasi maksnud IVFi poolt garanteeritud laenu. Mis puudutab Fundación Elchet, siis märgib hageja, et vaatamata kahele IVFi garantiile, mis puudutasid kahte erinevat laenu, leidis komisjon, et käesolevas asjas esines vaid üks abimeede. Lõpuks ei esitanud kumbki ülejäänud kahest klubist ümberkorraldamiskava, investeerimiskava või kompenseerimismeetmeid päästmise ja ümberkorraldamise suuniste tähenduses.
- 178 Lisaks võrdleb hageja vaidlustatud otsust ja komisjoni 4. juuli 2016. aasta otsust (EL) 2016/1847 riigiabi SA.41612 – 2015/C (ex SA.33584 (2013/C) (ex 2011/NN)) kohta, mida andsid Madalmaad Maastrichti professionaalsele jalgpalliklubile MVV (ELT 2016, L 282, lk 53), rõhutades asjaolu, et viimati nimetatud asjas tuvastas komisjon ühe ühtse meetme, ehkki kõnealused ametiasutused olid vastu võtnud mitu erinevat meedet. Hageja tugineb ka erinevustele kahes asjas seoses väikeseks ja keskmise suuruse ettevõtjaks kvalifitseerimisega ning kokkusobivuse kriteeriumide kohaldamisega, mis on toodud päästmise ja ümberkorraldamise suunistes.
- 179 Kõigepealt tuleb märkida, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt nõuab võrdse kohtlemise või diskrimineerimiskeelu põhimõte, et võrreldavaid olukordi ei käsitletaks erinevalt ja erinevaid olukordi ei käsitletaks ühtemoodi, välja arvatud juhul, kui selline kohtlemine on objektiivselt põhjendatud (vt 14. aprilli 2005. aasta kohtuotsus Belgia vs. komisjon, C-110/03, EU:C:2005:223, punkt 71 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 180 Käesolevas väites heidab hageja komisjonile ette esiteks diskrimineerimiskeelu põhimõtte rikkumist, kui ta erinevas otsuses lubas Madalmaade jalgpalliklubile MVV antud abi, samas keelates abi, mis oli hagejale antud väidetavalt samadel asjaoludel, ja teiseks rikkus seda sama põhimõtet, koheldes vaidlustatud otsuse esemeks oleva kolme klubi erinevaid olukordi ühtemoodi.
- 181 Esiteks, mis puudutab diskrimineerimist, mis väidetavalt tuleneb vaidlustatud otsuses hagejale osaks saanud kohtlemise erinevusest eespool punktis 178 viidatud otsuses klubile MVV osaks saanud kohtlemisega võrreldes, siis tuleb märkida, et komisjoni sellise otsuse seaduslikkust, millega ta tuvastab, et uus abi ei vasta ELTL artikli 107 lõike 3 punkti c erandi kohaldamise tingimustele, tuleb hinnata üksnes ELTL viimati nimetatud sätte alusel, mitte aga tema varasemat otsustuspraktikat arvestades. Riigiabi mõiste ja tingimused, mis on vajalikud abisaaja elujõulisuse taastamise tagamiseks,

- vastavad objektiivsele olukorrale, mida tuleb hinnata hetkel, kui komisjon oma otsuse teeb. Seega ei tohi põhjused, miks komisjon andis olukorrale varasemas otsuses teistsuguse hinnangu, kuidagi mõjutada vaidlustatud otsuse õiguspärasuse hindamist (17. juuli 2014. aasta kohtuotsus Westfälisch-Lippischer Sparkassen- und Giroverband vs. komisjon, T-457/09, EU:T:2014:683, punkt 368, ja 11. detsembri 2014. aasta kohtuotsus Austria vs. komisjon, T-251/11, EU:T:2014:1060, punkt 125).
- 182 Sellest tuleneb, et hageja ei saa tulemuslikult tugineda lahendusele, mida komisjon kasutas eespool punktis 178 viidatud otsuses, järeldamaks sellest, et on rikutud diskrimineerimiskeelu põhimõtet. Igal juhul, nagu komisjon põhjendatult väitis, kuulus klubi MVV väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete kategooriasse nii oma õigusliku vormi, töötajate arvu kui ka käibe alusel, mis eristab teda hagejast, kes pealegi ei väida Üldkohtus, et ta kuulub ise samasse kategooriasse. Kuid juba see asjaolu mõjutab kokkusobivuse kriteeriume, mida tuleb kohaldada päästmise ja ümberkorraldamise suuniste alusel, eeskätt vajadust sätestada kompensatsioonimeetmed. Seetõttu ei ole hageja ja klubi MVV olukorrad võrreldavad.
- 183 Teiseks, mis puudutab vaidlustatud otsuses käsitletud kolme klubi väidetavalt erinevate olukordade samasugusest kohtlemisest tulenevat diskrimineerimist, tuleb märkida, et hageja esitatud asjaolud ei saa tuua kaasa eristamist, mis takistaks kolme klubi olukordade samasugust kohtlemist, kuna komisjon kohaldab siinses asjas kahte raamistikku, et järeldada abi olemasolu, ja seejärel hinnata selle kokkusobivust, mida ta ei saa põhimõtteliselt kõrvale jätta, kuna vastasel juhul rikuks ta just nimelt võrdse kohtlemise põhimõtet (vt selle kohta 28. juuni 2005. aasta kohtuotsus Dansk Rørindustri jt vs. komisjon, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P ja C-213/02 P, EU:C:2005:408, punkt 211).
- 184 Seega, esmalt asjaolu, et Fundación Hércules ei olnud erinevalt Fundación Valenciast maksnud tagasi garanteeritud laenu, kuulub asjaolude hulka, mis leidsid aset pärast kõnealuse abimeetme andmist. Järelikult ei ole tegu teabega, mis oli saadaval kuupäeval, kui IVF võttis kohustuse garanteerida aluseks olev laen, mis anti Fundación Hérculesele. Lisaks ei ole väidetud, et see asjaolu oleks osa arengust, mis oli kõnealuse garantii andmise hetkest alates ootuspärane. Järelikult ei saa nimetatud asjaolu sellisena olla takistuseks sellele, et komisjon käsitles hageja ja Hércules Club de Fútbol, SAD vastavaid olukordi võrreldavana, kui ta kohaldas turumajanduse tingimustes tegutseva eraettevõtja testi vastavalt kriteeriumidele, mille komisjon täpsustas garantiiteatise.
- 185 Seejärel ei selgita hageja, kuidas asjaolu, et Fundación Elche sai IVFilt kaks garantiid kahe erineva laenu jaoks, kujutab endast eristavat asjaolu, mis räägib vastu sellele, et teda ja Elche Club de Fútbol, SAD-d koheldakse samamoodi.
- 186 Mis puudutab lõpuks vaidlustatud otsuses käsitletud ülejäänud kahe klubi kasuks võetud meetmete kokkusobivuse analüüsi, tuleb märkida, et komisjon võttis arvesse seda, et need klubid ei olnud esitanud ei ümberkorraldamiskava ega pakkunud kompensatsioonimeetmeid, nagu nähtub selgelt vaidlustatud otsuse põhjendustest 113 ja 118, milles tuvastatakse, et need kaks klubi ei ole täitnud päästmise ja ümberkorraldamise suuniste punktides 34 ja 38 kehtestatud tingimusi. Samal ajal võetakse arvesse hagejat puudutavaid faktilisi asjaolusid, et järeldada, et nende asjaolude ebapiisavuse tõttu (mitte aga nende esitamata jätmise tõttu) ei ole need tingimused ka hageja puhul täidetud. Seetõttu on objektiivselt põhjendatud see, et hageja ja ülejäänud kahe kõnealuse klubi vahel täheldatud erinevused viisid lõpuks samasuguse kohtlemiseni.
- 187 Kõigest eespool esitatust ilmneb, et seitsmes väide tuleb tagasi lükata.

Kolmas väide, et abisumma arvutamisel on tehtud ilmne hindamisviga

- 188 Hageja, keda toetab Hispaania Kuningriik, heidab komisjonile ette, et ta ei hinnanud nõuetekohaselt Fundación Valencia poolt IVFile antud vastugarantiide väärtust. Ta väidab seega, et selle sihtasutuse valduses olevate tema aktsiate kui tagatise tase oli vähemalt „tavaline“ vastavalt viitemäärade teatise klassifikatsioonile, mille tagajärjel oli tagasi nõutava abi summa vähem kui kuus miljonit eurot. Repliigis viitab hageja esiteks ostuhinnale, mida tasusid teised eraõiguslikud aktsiate märkijad 2009. aasta kapitali suurendamise käigus, ja teiseks tema hindamisele, mille viisid käesoleva menetluse tarvis läbi tema poolt volitatud konsultandid, tuginedes nn „korrutise“ meetodile võrdväärse esitatud klubide valimi põhjal. Ta lisab, et isegi kui neid aktsiaid tuleb hinnata üksnes tema aastaaruande põhjal, tuleks arvesse võtta Fundación Valencia kapitalisüsti. Hageja viitab ühtlasi mitmele peatavale tingimusele garantiilepingus, mille eesmärk on anda IVFile teatud lisatagatised.
- 189 Komisjon väidab, et ükski hageja esitatud asjaolu ei sea kahtluse alla vaidlustatud otsuse põhjenduses 93 toodud järeldusi, võttes arvesse haldusmenetluse ajal kättesaadavat teavet. Ta leiab sellega seoses, et aktsiate väärtus klubi kahjumi tõttu oli nullilähedane. Ta lisab, et aktsiatel oleks väärtus üksnes siis, kui hageja ei oleks olnud raskustes või kui tal oleks esinenud usutav perspektiiv, et tema olukord paraneb. Hind, mida maksid eraõiguslikud aktsionärid, kes olid aktsiaid märkinud 2009. aasta kapitali suurendamise ajal, ei puutu asjasse, võttes arvesse selle märkimise konteksti ja märkijate tõenäolist laadi. Igal juhul ei ole komisjoni sõnul usutav, et hageja aktsiad – isegi kui nende väärtus ei ole nullilähedane – katavad vähemalt 40% laenust, nagu on nõutud viitemäärade teatises, et tagatisel oleks „tavaline“ tase. Komisjon väidab ühtlasi, et olenevalt olukorrast tuleb uuesti hinnata hageja nende aktsiate väärtust, mis on juba antud tagatisena nende laenude raames, mis oli talle enne kapitali suurendamist antud.
- 190 Siinses asjas märgib komisjon vaidlustatud otsuse põhjenduses 93 IVFile panditud hageja aktsiate väärtuse kohta:
- „[Vaidlusalune] laen oli tagatud [Valencia CFis] omandatud aktsiatele pandi seadmisega. Paraku oli [Valencia CF] raskustes, st nende tegevuse tulemus oli kahjum, ja [tal] ei olnud kehtestatud usutavat elujõulisuse kava, millest oleks olnud näha, et [ta] tegevus hakkab tootma [tema] aktsionäridele kasumit. [Valencia CFi] kahjum kajastus [tema] aktsiate väärtuses ja seega oli nende aktsiate kui laenu tagatise väärtus nullilähedane.“
- 191 Käesoleva väite raames vaidleb hageja vastu komisjoni järeldustele vastugarantii kohta, mida Fundación Valencia andis tema aktsiate pantimise teel, väites, et sõltumata kasutatud hindamismeetodist, oli panditud aktsiate väärtus võrdne vähemalt „tavalise“ tasemega viitemäärade teatise tähenduses. Hageja kohtudokumentides käsitletud kolm hindamismeetodit lähtusid esiteks võrdlusest 2009. aastal toimunud aktsiate märkimise ostuhinnaga, teiseks võrdväärse esitatud klubide valimi põhjal korrutise meetodi kohaldamisest ja kolmandaks tema finantsolukorra hindamisest.
- 192 Kõigepealt tuleb hinnata hageja esitatud kriitikat selle meetodi kohta, mida komisjon kohaldas vaidlustatud otsuses hageja aktsiate hindamisele, mis lähtub tema finantsolukorra hindamisest (vt eespool punkt 190).
- 193 Sellega seoses on Üldkohtu kontroll selle hinnangu üle, mida komisjon andis vastugarantii väärtusele abi täpse summa arvutamise raames, identne sellega, mida mainiti eespool punktis 59.
- 194 Lisaks ei tule seisukohta võtta komisjoni teise võimalusena esitatud argumendi kohta, et ei ole usutav, et kõnealused aktsiad katavad vähemalt 40% laenust, sest otsus ei tugine sellisele põhjendusele, vaid hoopis järeldusele, et igal juhul on aktsiate väärtus „nullilähedane“. Nimelt nähtub väljakujunenud kohtupraktikast, et otsus ise peab olema piisav ja selle põhjendustena ei või käsitada selliseid kirjalikke või suulisi selgitusi, mis on antud hiljem, kui asjaomase otsuse peale on juba esitatud hagi liidu kohtusse (12. detsembri 1996. aasta kohtuotsus Rendo jt vs. komisjon, T-16/91, EU:T:1996:189,

- punkt 45; 12. septembri 2007. aasta kohtuotsus Olympiaki Aeroporia Ypiresies vs. komisjon, T-68/03, EU:T:2007:253, punkt 254, ja 16. septembri 2013. aasta kohtuotsus Wabco Europe jt vs. komisjon, T-380/10, EU:T:2013:449, punkt 107).
- 195 Seejärel tuleb märkida, et hageja kriitika on esitatud komisjoni väidetavalt ekslike hinnangute kohta seoses 2009. aasta kapitali suurendamise (summas 92,4 miljonit eurot) mõjuga tema finantsolukorrale ja seega tema aktsiate väärtusele.
- 196 Kõigepealt tuleb meelde tuletada, et Üldkohus analüüsib hageja argumente üksnes 4. meetme puudutavas osas (vt eespool punkt 141). Kuid selle meetme andmise kuupäeval 10. novembril 2010 oli 2009. aasta kapitali suurendamine juba otsustatud ja emiteeritud aktsiad märgitud. Need sündmused olid kajastatud hageja eelarveaasta 2009/2010 aastaaruandes, mis on esitatud vaidlustatud otsuse põhjenduses 15, millest nähtub, et eelarveaasta lõpus oli tema osa- või aktsiakapital eelmise eelarveaastaga võrreldes kasvanud 9,2 miljonilt eurolt 101,7 miljonile eurole, ja tema omakapital oli kasvanud -33,3 miljonilt eurolt 57,3 miljonile eurole. Lisaks oli tema maksustamiselne kasum tõusnud -59,2 miljonilt eurolt 17,9 miljonile eurole.
- 197 Eelnevate järelduste põhjal tuleb sedastada, et vaidlustatud otsuse põhjenduses 93 esitatud komisjoni kinnitus, mida korraldab eespool punktis 190 ja mille kohaselt hageja tegevus oli kahjumlik, on vale, kuna 4. meetme andmisele eelnenud eelarveaasta oli nimelt olnud kasumlik.
- 198 Lisaks, vastavalt vaidlustatud otsusele oli hageja omakapital eelarveaasta 2009/2010 lõpus arvestatav, olles suurusjärgus 57,3 miljonit eurot. Vastuseks menetlust korraldavate meetmete raames Üldkohtu esitatud küsimusele väidab komisjon, et 4. meetme andmise kuupäeval „olid klubi kohustused suuremad kui tema vara“. Niivõrd, kuivõrd komisjon peab sellega silmas seda, et klubi võlg ületab tema koguvara, tuleb märkida, et seda väidet ei ole kordagi kinnitatud ja et komisjon ise on sellele vastu rääkinud, kui ta tunnistas kohtuistungil, et hageja netovara sellel kuupäeval oli positiivne. Sama vastuse raames viitab komisjon asjaolule, et eelarveaastal 2008/2009 registreeritud kahjum vastas kahele kolmandikule 2009. aasta kapitali suurendamise summast, ning sama eelarveaasta lõpus tuvastatud negatiivne omakapital vastab umbes ühele kolmandikule sellest summast. Siiski tuleb märkida, et see asjaolu ei lükka ümber järeldust, et viimasel eelarveaastal, mis lõppes enne 4. meetme andmist, oli hageja omakapital 57,3 miljonit eurot.
- 199 Kohtuistungil rõhutas komisjon asjaolu, et hageja „tegutses kahjumis“, et puudus usaldusväärne ümberkorraldamiskava ja isegi, kui oleks võimalik sellele kavale tugineda, siis selle kava rakendamine tugines igal juhul esimesel neljal aastal kahjumis tegevusele, mis kõik põhjendavad seda, et hageja aktsiate väärtust loeti nullilähedaseks. Tuleb aga meelde tuletada, et enne 4. meetme andmist lõppenud eelarveaasta oli kasumlik, mis esiteks lükkab ümber komisjoni väite, et hageja „tegutses [ainult] kahjumis“, ja teiseks muudab tingimuslikuks nende prognooside asjasse puutuvuse, mis tehti varem 2009. aasta elujõulisuse kava raames.
- 200 Lõpuks, vaidlustatud otsuse põhjendusest 76 tuleneb, et hageja kvalifitseerimine raskustes olevaks ettevõtjaks 4. meetme andmise hetkel tugineb väiksemale arvule tõenditele kui need, mida komisjon võttis aluseks 1. meetme andmise kuupäeval, mis ühtlasi viis selleni, et esimese puhul kohaldas ta üksnes päästmise ja ümberkorraldamise suuniste punktis 11 esitatud kriteeriume, samas kui ta luges teise puhul kohaldatavaks nii nende suuniste punkti 10 kui ka punkti 11 (vt eespool punktid 64 ja 65). Seega seal, kus komisjon tugines kahjumi olemasolule, käibe langusele, negatiivsele omakapitalile ja hageja suurtele võlgadele, järeldamaks, et ta oli 1. meetme andmise ajal raskustes, siis 4. meetme andmise ajal hageja olukorra kohta järelduse tegemiseks tugines komisjon üksnes sellele viimasele tegurile ja „nullilähedasele kasumile“.
- 201 Eelnevat silmas pidades tuleb järeldada, et vaidlustatud otsuse põhjenduses 93 tehtud komisjoni järeldused hageja aktsiate „nullilähedase“ väärtuse kohta 4. meetme andmise kuupäeval tuginevad asjaoludele, mis on osaliselt valed, kuna eelnenud eelarveaasta oli kasumlik. Tuleb samuti märkida, et

lähtudes nimetatud põhjenduses 93 1. ja 4. meetme kohta esitatud ühistest põhjendustest, järeldamaks, et hageja aktsiate väärtus oli „nullilähedane“, ilma et ta oleks arvesse võtnud selliseid asjasse puutuvaid tegureid nagu arvestatava omakapitali olemasolu ja maksueelse kasumi saamine 4. meetme andmisele eelnenud eelarveaastal, on komisjon teinud ilmse hindamisvea.

- 202 Komisjoni argument, et hageja aktsiate väärtusest tuleb maha arvata tema vara väärtus, mis oli juba antud tagatisena nendele laenudele, mis talle varem oli antud, ei suuda seda järeldust kõigutada. Esiteks tuleb märkida, et tegu on uue põhjendusega, võrreldes nendega, mis on esitatud vaidlustatud otsuses, mis sellisena ei saa parandada ühtegi puudust, mis selles otsuses on eespool tuvastatud (vt eespool punktis 194 viidatud kohtupraktika). Teiseks ja igal juhul ei selgita komisjon, miks tuleb tuvastada niivõrd lähedane seos tagatiseks antud hageja vara väärtuse ja panditud aktsiate väärtuse vahel. Kolmandaks on laenu, millega sellised garantiid on seotud, juba oletuslikult arvesse võetud hageja finantsaruannetes, mida mainiti vaidlustatud otsuse põhjenduses 15 ja millele komisjon tugines oma järeldustes kõnealuste aktsiate väärtuse kohta.
- 203 Seetõttu, ja ilma et oleks vaja analüüsida hageja muid argumente, tuleb nõustuda kolmanda väitega, et komisjoni hinnang tema panditud aktsiate väärtuse kohta tugineb sisuliselt valedele faktidele ja selles on tehtud ilmseid vigu.
- 204 Seda järeldust silmas pidades ja menetlusökonoomia huvides ei ole vaja hinnata neljandat ja viiendat väidet ning kuuenda väite teist osa, mis puudutavad analüüsi hilisemat faasi ja eeldavad, et vaidlusaluse garantii omadused olid õigesti tuvastatud.
- 205 Lisaks, kuigi kolmandast väitest nähtub, et see käsitleb üksnes kõnealuse abimeetme summa arvutamist, mitte aga abi enda olemasolu, tuleb samal ajal märkida, et kuna komisjoni hinnang IVFile antud vastugarantii väärtuse kohta oli ilmselgelt vale, nagu Üldkohus tuvastas, siis võib see mõjutada kõnealuse meetme riigiabiks kvalifitseerimist seoses eelise tingimusega. Nimelt ei saa välistada, et pakutud vastugarantii väärtuse uuesti läbivaatamisel annab komisjon uue hinnangu selle kohta, kas 4. meede on riigiabi. Sellega seoses on hageja panditud aktsiate väärtuse kindlaksmääramine vaidlustatud otsuse ülesehituses keskse tähtsusega (vt analoogia alusel 15. juuni 2005. aasta kohtuotsus *Corsica Ferries France vs. komisjon*, T-349/03, EU:T:2005:221, punktid 319 ja 320).
- 206 Seetõttu tuleb vaidlustatud otsus tühistada osas, mis puudutab hagejale antud 1. ja 4. meedet.

Kohtukulud

- 207 Vastavalt kodukorra artikli 134 lõikele 1 on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna komisjon on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb kohtukulud, sealhulgas Üldkohtus toimunud ajutiste meetmete kohaldamise menetlusega seotud kohtukulud vastavalt hageja nõudele välja mõista komisjonilt, kes ühtlasi kannab ise oma kohtukulud.
- 208 Kodukorra artikli 138 lõike 1 kohaselt kannavad menetlusse astunud liikmesriigid ja institutsioonid ise oma kohtukulud. Seetõttu tuleb Hispaania Kuningriigi kohtukulud jätta tema enda kanda.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (neljas koda)

otsustab:

- 1. Tühistada komisjoni 4. juuli 2016. aasta otsus (EL) 2017/365 riigiabi SA.36387 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2013/CP) kohta, mida Hispaania andis Valencia Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportivale, Hércules Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportivale ja Elche Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportivale, osas, milles see puudutab Valencia Club de Fútbol, Sociedad Anónima Deportivat.**
- 2. Jätta komisjoni kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Valencia Club de Fútboli kohtukulud, sealhulgas Üldkohtus toimunud ajutiste meetmete kohaldamise menetlusega seotud kohtukulud.**
- 3. Jätta Hispaania Kuningriigi kohtukulud tema enda kanda.**

Kanninen

Schwarcz

Iliopoulos

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 12. märtsil 2020 Luxembourgis.

Allkirjad

Sisukord

Vaidluse taust	2
Menetlus ja poolte nõuded	3
Õiguslik käsitus	4
Hagi vastuvõetavus osas, milles see viitab lisale A.2	4
Lisas A.2 esitatud argumentide vastuvõetavus	5
Põhjendamiskohustuse rikkumist käsitleva kaheksanda väite vastuvõetavus	5
Sisulised küsimused	6
Esimene väide, mis käsitleb sisuliselt ilmseid hindamisvigu eelise määratlemises	6
– Esimese väite ulatus ja vastuvõetavus osas, mis puudutab 4. meedet.....	6
– Esimene väiteosa, milles väidetakse, et komisjon on teinud ilmse hindamisvea, kui ta määratles hageja raskustes olevaks ettevõtjaks	7
– Teine väiteosa, milles väidetakse, et komisjon on teinud ilmse vea, kuna ta järeldas, et 1. meede kattis enam kui 80% aluseks olevast laenust	15
– Kolmas väiteosa, milles väidetakse, et komisjon tegi ilmse vea, kui ta leidis, et 1. meede ei olnud antud turuhinnaga	16
– Järeldused esimese väite ja tühistamise ulatuse kohta	19
Kuues väide, et väidetava abi saaja tuvastamisel on tehtud viga	19
Teine väide, et tehti ilmne hindamisviga väidetava abi kokkusobivuse analüüsis	21
Seitsmes väide, et rikutud on diskrimineerimiskeelu põhimõtet	23
Kolmas väide, et abisumma arvutamisel on tehtud ilmne hindamisviga	25
Kohtukulud	27